BIBLIATANULMÁNYOK

„Legeltesd az én juhaimat!” – Péter első és második levele

Írta: *Robert McIver*

TANÍTÓI MELLÉKLET

2017. április, május, június

Copyright © Hetednapi Adventista Egyház, 2017

Copyright © *Robert McIver,* 2017

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Hegyes-Horváth Csilla*
Lektorálta: *Gyetvainé Gerlai Krisztina*
Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednapi Adventista Egyház
2119 Pécel, Ráday u. 12.
Ügyintézés: *Dr. Tokics Imréné*
E-mail: tmaria@adventista.hu
Telefon: 06-30-530-7279 (munkaidőben)

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szőllősy Műhely,* Debrecen
Felelős vezető: *Szőllősy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: Péter személye 4

2. tanulmány: Romolhatatlan örökség 11

3. tanulmány: Királyi papság. 18

4. tanulmány: Emberi kapcsolatok 25

5. tanulmány: Istenért élni 32

6. tanulmány: Szenvedni Krisztusért 38

7. tanulmány: Szolgáló vezetés 45

8. tanulmány: Jézus Péter írásaiban 52

9. tanulmány: Légy az, akinek mondod magad! 58

10. tanulmány: Prófécia és a Szentírás 64

11. tanulmány: Hamis tanítók 70

12. tanulmány: Az Úr napja 77

13. tanulmány: *Péter első és második levelének* fő témái 83

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:
- www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:
- www.ted-adventist.org

Newbold College:
- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:
- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:
- http://det.adventista.hu

Gyere ahogy vagy:
- www.gyereahogyvagy.hu

Tiszavidéki Egyházterület:
- http://tet.adventista.hu

Advent Kiadó:
- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:
- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:
- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):
- www.remenytv.hu

Bibliatanulmányok:
- www.bibliatanulmanyok.hu

White Könyvtár:
- www.white-konyvtar.hu

Péter személye

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***Lukács 5:1-11***

A TANULÓ CÉLJA:
Tudni: Önmagunktól képtelenek vagyunk a Jézustól kapott küldetést végezni, de bízhatunk az Ő hatalmában!
Érezni: Hálával tartozunk Megváltónknak azért, hogy elhívott: dolgozzunk érte, még ha időnként méltatlannak is érezzük magunkat erre.
Cselekedni: Induljunk el Jézus hívására, legyünk emberhalászok, mentsünk embereket! Legyünk készek mindent elhagyni Jézus követéséért!

A TANULMÁNY VÁZLATA:
I. Jézus munkatársakat keres „halászati vállalkozásához"
Ⓐ Mi tesz méltóvá arra, hogy Jézus munkatársai legyünk?
Ⓑ Honnan származik az erő ahhoz, hogy lelkeket „tereljünk" az evangélium hálójába? Hogyan kapcsolódhatunk ehhez az erőforráshoz?

II. Méltatlan bűnösök, de hálásak és engedelmesek
Ⓐ Milyen szempontból érezhetjük, hogy bűnösként méltatlanok vagyunk a szoros kapcsolatra Jézussal?
Ⓑ Hogyan fejezhetjük ki a hálánkat azért, hogy Krisztus elhívott munkatársául?

III. Válaszolni a hívásra
Ⓐ Miért fontos Jézus hívásakor elismerni, hogy az Ő ereje biztosítja az eredményt?
Ⓑ Miért kell mindent elhagynunk azért, hogy követhessük Jézust és teljesítsük küldetését az emberek megmentéséért?

Összefoglalás: Péter élete drámai módon átalakult, amikor Krisztus jelenlétében felismerte saját bűnös voltát. Készségesen, engedelmesen követte Jézus parancsait és tapasztalta, hogy a küldetését csakis Krisztus hatalmával teljesítheti, nem pedig saját – a halászatban szerzett – szak-

értelmével. Péter megtanulta, hogy kizárólag Krisztus alkalmasságában szabad bíznia.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Ha a saját alkalmasságunkban bízunk, az veszélybe és kétségbeesésbe taszít. Amikor Péter ráébredt, hogy egyedüli reménye Krisztusban van és segítségéért kiáltott, le tudta győzni az életét és lelkét fenyegető, rémisztő hullámokat. Jézus ma azt kérdezi tőlünk is, mint akkor Pétertől: *„…miért kételkedtél”* (Mt 14:31, ÚRK)? Nekünk pedig, ahogy a tanítványok tették, imádattal kell leborulnunk elé: *„Bizony, Isten Fia vagy”* (Mt 14:33, ÚRK)!

Péter életének egyéb eseményei szintén nyilvánvalóvá teszik, hogy mennyit küzdött az önelégültséggel és milyen lassan tanulta meg a leckét, amire Krisztus akarta elvezetni. Csak azután tért meg teljes szívből, miután megaláztatott és összetört, mert megtagadta Jézust. Csak ekkor adta meg magát egészen, fogadta el Krisztus alkalmasságát és állt készen arra, hogy eszköz legyen Krisztus kezében küldetését teljesítve.

Tanítók részére: Az e heti tanulmány célja, hogy az osztály tagjai rájöjjenek: nem szabad saját rátermettségükben bízni, hanem meg kell tanulni Krisztus alkalmasságára hagyatkozni.

Nyitó tevékenység és beszélgetés: Olvassuk el Mt 14:25-33 szakaszát! Beszéljük meg ennek az eseménynek a hátterét (Mt 14:13-24) és azt, hogy Péternek mit kellett volna tanulnia az adott élethelyzetekből! Kérjük meg az osztály tagjait, hogy gondolják át, milyen életesemények vezették őket az önelégültséghez. Emlékezzenek vissza, milyen fordulatok késztették őket arra, hogy teljesen alárendeljék magukat Krisztus vezetésének és hatalmának! Péter vajon mennyire tanulta meg a leckét életének további eseményei során? Mi magunk mennyire tudjuk megtanulni, hogy teljesen Krisztus hatalmában és alkalmasságában bízzunk kezdeti tapasztalataink során? Miért *nem* adja fel Jézus, amikor elsőre nem sajátítjuk el a leckét?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Néhány fontos pontra lehetünk figyelmesek Lk 5:1-11 szakaszában, amit ki kell hangsúlyoznunk a csoportban. Akit Jézus elhív, azt ki is képzi, az erő tőle származik. A férfiak, akiket elhívott, profi halászok voltak, de Ő arra kérte őket, hogy „emberhalász-tanoncai" legyenek, amihez viszont nem értettek. Jézus bebizonyította, hogy a halászathoz is nagyszerűen ért. Akik bíznak benne, jobban, mint saját módszereikben, azoknak biztosítja a nagy eredményt. Csak el kell ismerniük, hogy Ő az Isten, mint ahogy a saját méltatlanságukat is. Hátra kell hagyniuk saját eszközeiket és módszereiket, alázatos engedelmességgel követve Mesterük elhívását és képzését.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Ismerni Istent

(Tekintsük át Lk 5:1-11 szakaszát az osztályban!)

Péter képzett halászként a vízen töltötte életének nagy részét. Ismerte a halfogás minden csínját-bínját, legalábbis úgy hitte. Azt is tudta, hogy emberek nem gyalogolnak a víz tetején. Jézus felborította Péter minden addigi elképzelését és megszégyenítette önhittségét. A Mester azzal bizonyította hatalmát a természet felett, hogy elképesztő mennyiségű hallal töltötte meg Péter hálóját, miután a „szakember" egész éjjel küszködött és semmit sem fogott. (Később Jézus újra bizonyította hatalmát, amikor a vízen járt.) Péternek fel kellett fognia és el kellett ismernie Jézus istenségét, valamint saját méltatlan voltát ahhoz, hogy Mesterével együttműködve dolgozhasson (Lk 5:8). Azt is meg kellett tanulnia, hogy bízzon Jézusban, mert a Megváltó mindig pontosan tudja, mit csinál és van hatalma véghezvinni akaratát. Jézus követéséhez és az emberhalászatban a Mestertől való tanuláshoz az is kellett, hogy Péter elszakadjon a saját eszközeitől és módszereitől (Lk 5:10-11).

Elmélkedjünk: Mennyire voltunk sikeresek a lélekmentésben pusztán a saját erőnkből, emberi módszerek alkalmazásával? Mennyivel lehetünk eredményesebbek, bízva Krisztus módszereiben és hatalmában? Miért?

II. Felhívás, hogy valljuk meg Krisztust

(Tekintsük át Mt 16:13-19 szakaszát az osztályban!)

Jézus arra hívta tanítványait, hogy vallják meg nyíltan, kinek tartják Őt (*„...ti kinek tartotok engem"* [Mt 16:15, ÚRK]?). Péter, a többiek állandó,

nagyhangú szószólója kijelentette, hogy Jézus a Krisztus (Messiás), az élő Istennek Fia (Mt 16:16). Jézus pedig elmondta, hogy Péter ezt csak az Atyától jövő kijelentés alapján tudhatta (Mt 16:17). Ez nem Péter érdeme, hanem azt hangsúlyozza, hogy csakis Istentől jövő késztetés hatására lehetséges ilyen következtetésre jutni. Sajnos Péter akkor még jobban bízott önmagában. Arra hagyatkozott, amit ő maga helyesnek gondolt Krisztussal és missziójával kapcsolatosan (Mt 16:21-23).

Elmélkedjünk: Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy tudjuk, valóban Krisztus a Messiás? Hogyan ismerhetjük meg Őt még bensőségesebben, hogy megtudjuk, mi mindent képes elvégezni az életünkben?

III. Felhívás az alázatra

(Olvassuk el Mt 16:21-23 verseit az osztályban!)

Amikor Jézus a küldetését akarta elmagyarázni a tanítványainak, Péter ellenkezett: *„Isten őrizz, Uram, ez nem történhet meg veled”* (Mt 16:22, ÚRK)! Péter magabiztos viselkedését élesen elítélte Jézus: sátáni lelkület megnyilvánulásának nevezte. Mire utalt Jézus, amikor ezt mondta Péternek: *„nem Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberekéire”* (Mt 16:23, ÚRK)? Mire gondolhatott Péter, amikor tiltakozott? Hogyan válhatunk alázatosabbá, szerényebbé? 1Pt 5:5-6 versei szerint mi segített végül Péternek abban, hogy megtanulja az alázat fontos leckéjét?

Megbeszélendő kérdések: A Jézussal szembeni elvárásaink mennyire egyeznek azzal, amit Ő mondott önmagáról és küldetéséről? Honnan tudhatjuk, mikor állunk készen az alázat leckéjének elsajátítására?

IV. Felhívás a hűségre

(Olvassuk el Mt 26:31-35, 69-75; Lk 22:31-34 szakaszát az osztályban!)

Péter még akkor sem tanulta meg a leckét, amikor már három és fél évet töltött Jézus mellett. Előbb ellentmondott Jézus jövendölésének, hogy mindenki meg fogja tagadni Őt és el fog futni tőle, majd állította, hogy ő bizony nem tenne ilyet. Azután megtagadta Jézust, bizonygatva, hogy nem is ismeri. Amikor Péter rádöbbent, hogy Jézus nálánál is jobban ismerte őt, végre teljesen átadta magát Istennek és engedett Lelke uralmának. Ez a teljes átadás vezetett a megtéréséhez, így lehetett Jézus egyházának egyik lelki vezetője, továbbá két bibliai levél írója, amelyekben a Jézushoz való hűségre bátorította olvasóit.

Érdekes, hogy miután Péter sok éven keresztül szolgált az egyház vezetőjeként és apostolaként, jellemében még mindig voltak olyan gyengeségek, amelyekért Pál elmarasztalta Gal 2:11-14 verseiben. Ellen G. White így ír erről az esetről: „Péter látta a hibát, amibe beleesett, és – amennyiben lehetséges volt – azonnal igyekezett az okozott bajt jóvátenni. Isten, ki eleitől kezdve ismeri a véget, felfedte jellemgyengeségét abból a célból, hogy a kipróbált apostol lássa, semmi sincs benne, amivel dicsekedhetne. Még a legjobb emberek is, ha magukra maradnak, elveszítik helyes ítélőképességüket" (*Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 131-132. o.).

Megbeszélendő kérdések:

1) Hogyan készítette elő Pétert a Máté 26. és Lukács 22. fejezetében leírt események kapcsán szerzett tapasztalata arra, hogy megírja két levelét?
2) Mennyire tudunk azonosulni Péter öntudatos, ellentmondást nem tűrő modorával? Minek kell történnie velünk ahhoz, hogy magabiztosságunkat alárendeljük Istennek és tanulni tudjunk a Mester lábainál?
3) Jézus Péterért elmondott imájának (Lk 22:32) milyen szerepe volt a tanítvány megtérésében? Ez az ima mennyire segített Péternek abban, hogy a két levél megírásával erősítse hittestvéreit? Mennyi erőt és reményt ad számunkra az a tudat, hogy Jézus imádkozott értünk (Jn 17:20)?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Emlékeztessük az osztályt arra, hogy Péter tapasztalata nem egyedi jelenség. Egyszerűen bátrabban és szókimondóbban fejezte ki magát különböző helyzetekben, mint tanítványtársai, ezért kapott több figyelmet az evangéliumokban. Egyik tanítvány sem értette, miről beszélt Jézus a küldetésével kapcsolatban (Lk 9:44-45). Illéshez hasonlóan (Jak 5:17) ők is emberek voltak, hasonló gyengeségekkel, mint amilyenekkel mi is küszködünk. Nekünk is éppúgy isteni erőre van szükségünk ezek legyőzéséhez, mint nekik.

Elgondolkodtató kérdések:

1) Miben hasonlítok Péterhez? Milyen lehetőségek rejlenek bennem a jóra illetve a rosszra?

2) Hogyan erősödhetek meg azáltal, hogy szem előtt tartom: Jézus imádkozik értem, tehát amikor megtérek, én is erősíthetem hittestvéreimet?

Tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, imádkozzanak különös erővel a gyülekezet tagjai és a barátkozói közül azokért, akik Sátán kísértéseivel küzdenek! Hűségesen bátorítsuk egymást!

Másik választható tevékenység: Beszélgessünk az osztály tagjaival a tanítványságra való elhívásról (emberhalászat), amit Jézus Péterhez, Andráshoz, Jakabhoz és Jánoshoz intézett Lk 5:1-11 szakaszában (vö. Mt 4:18-22). Tervezzünk olyan programot vagy szolgálatot az osztály tagjaival, amivel az evangélium „hálójába" vonzhatjuk az embereket.

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Az e heti tanulmány kapcsán Péter életéről és tapasztalatáról gondolkodunk. Figyeljük meg, milyen módszerekkel hatott Jézus Péter szívére és bátorította őt ahelyett, hogy kritizálta volna kudarcaiért, noha egyiket-másikat meg is jósolta. Milyen tapasztalatuk volt az osztály tagjainak azzal, hogyan bátorítja őket a Megváltó, még ha kudarcot kudarcra halmoztak is?

Tevékenység: Amennyiben rendelkezésre állnak a megfelelő eszközök, készítsünk egy táblázatot Péter élettörténetének sikereiről és kudarcairól az Újtestamentum leírása alapján! Ha az eszközök nem állnak rendelkezésre, csak szóban soroljuk fel ezeket a szempontokat Péter életéből! Milyen minta tárul elénk? Milyen összefüggés van a minta és Péter megtérési tapasztalata között? Milyen tanulság rejlik ebben számunkra?

ONE-OJO – 1. RÉSZ

Írta: Olanrewaju Ogungbile

Egyik nap iskola után hallottam, amint a nővérem beszélgetett az egyik barátnőjével. „Pedig megtörtént, a férfi halott volt, most mégis él” – mondta az egyik lány. „Az biztos nem lehet” – válaszoltam.

„Ez az igazság – mondta a nővérem. – A férfi halott volt, most pedig él.” Tudtam, hogy Isten a bibliai időkben feltámasztott embereket, de ilyesmi már nem történik. Tamás imáját mondtam el: „Uram, ha ez igaz, engedd, hogy a saját szememmel is láthassam! Utána hinni fogok!” (Lásd Jn 20:25!) Egy idő után elfeledkeztem erről a furcsa történetről. Amikor befejeztem a középiskolát, globális missziós úttörőnek jelentkeztem, mielőtt főiskolára mentem volna.

Nigéria középső részének egy távoli régiójába küldtek, ahova csak ritkán mentek kívülállók, és ahol nem voltak adventista hívők. Letelepedtem egy faluban és barátkozni kezdtem a falusiakkal, akik bálványokat imádtak, de néhányan megengedték, hogy elmondjam nekik az evangélium üzenetét. Az egyik serdülő lányt, One-Ojót kifejezetten érdekelte, hogy Istenről hallhat, így elkezdtem vele tanulmányozni a Bibliát.

Majd az egyik délután egy fiú szaladt hozzám kiáltozva: „One-Ojo meghalt!” Kábultan vettem fel a cipőmet, majd rohantam One-Ojo háza felé. Amikor odaértem, a teste egy szalma-ágyon feküdt, kezét és lábát már összekötözték a temetésre készülve. Csak néztem, miközben az előző esti bibliatanulmányunkra gondoltam. Megérintettem a kezét, ami már merev és hideg volt.

Engedélyt kértem, hogy imádkozhassak, mielőtt a család eltemetné a lányt. Körülbelül húszan figyeltek a szobában, míg ott térdeltem az ágy mellett. Kértem Istent, adja vissza az életét, hogy ezek az emberek megtanulják: Isten mindenható. Úgy egy órája imádkozhattam, mikor One-Ojo teste verejtékezni kezdett és a keze is melegedett. Felbátorodtam és tovább imádkoztam. Majd One-Ojo tüsszentett.

Folytatás következik

Romolhatatlan örökség

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***1Péter 1:3-9, 13-21***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Krisztusban a hívők élő reménységre születnek újjá az Ő feltámadása által.

Érezni: Tapasztaljuk az üdvösség örömét!

Cselekedni: Éljünk Isten szövetséges népének tagjaként, akiket az Úr hitre, reménységre, szeretetre és szentségre hívott el!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Újjászületés élő reménységre

Ⓐ Mit jelent újjászületni azáltal, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból?

Ⓑ Mit foglal magába az, hogy Isten szövetséges népének vagyunk a tagjai, akiket szentségre hívott el az Úr?

II. Nem vagyunk többé idegenek, hanem az újjászületés által Isten családjába kerülünk

Ⓐ Milyen érzés idegennek lenni és milyen az, amikor családtagnak érezzük magunkat?

Ⓑ Hogyan tapasztaltuk annak az örömét, hogy elnyertük hitünk célját, lelkünk üdvösségét?

III. A szövetséges közösség tagjaiként élni

Ⓐ Milyen jellemzőket javasol Péter azoknak, akiket Isten elhív, hogy az újszövetségi hit közösségének tagjai legyenek?

Ⓑ Mivel motivál Péter arra, hogy a szentség, a tisztelet és az istenfélelem életét éljük?

Összefoglalás: Péter emlékezteti olvasóit – akik idegenekként éltek szétszórtan a világban –, hogy Isten ószövetségi népének örököseiként az Úr megváltotta őket hiábavaló életükből, újjászülettek élő reménység-

re Jézus feltámadása által. Ezért méltóképpen kell viselkedniük, a hit közösségének tagjaiként, tudva, hogy Krisztus megítéli majd őket eljövetelekor.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Isten kegyelme által részesültünk az újjászületésben, aminek eredménye az élő reménység Jézus Krisztus feltámadása által. Ez a reménység romolhatatlan, makulátlan, hervadhatatlan örökséget ígér nekünk. Isten a mennyben tartja fenn számunkra. A hatalma által őrzött meg az üdvösségre, amely hamar nyilvánvaló lesz, Krisztus eljövetelekor. Kibeszélhetetlen öröm van ebben a reménységben, még ha időközben sok megpróbáltatás ér is bennünket. Jellemfejlődésünk e próbák alatt dicséretet, dicsőséget és tisztességet szerez Istennek.

Tanítók részére: 1Pt 1:1 verséből világosan kitűnik, hogy az apostol azoknak a hittestvéreinek írt, akik Kis-Ázsia tartományaiban szétszórtan éltek, vagy az üldözés miatt, vagy pedig a római hatóságok szándékos kitelepítése nyomán. Az ilyen sorsra jutott embereknek bizony szükségük volt maradandó, tartós reménységre. Péter ilyen reménységet ajánlott olvasóinak.

Nyitó beszélgetés és tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy olvassák el a 64. zsoltárt! Beszéljük meg, milyen körülmények között írhatta Dávid! Vajon mennyire érezhették át Péter levelének olvasói Dávid magányát és a vágyát, hogy reményt és megváltást kapjon Istentől? Bátorítsuk az osztály tagjait, hogy idézzenek fel életükből olyan időszakokat, amikor hasonló kitaszítottságot tapasztaltak és vágytak arra, hogy reménységük legyen Istenben és az üdvösségben! A Bibliának mely ígéretei nyújtottak reményt és örömöt ezekben az időszakokban?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Karen H. Jobes írásmagyarázó igen meggyőzően érvel amellett, hogy a Klaudiusz császár uralma alatti területszerzés magyarázza, miért így szólítja meg Péter a levele címzettjeit: *„a Pontusz, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia szórványaiban élő jövevényeknek”* (1Pt 1:1, ÚRK). „Péter első levelének keretét és lényegét is megadja a száműzetés

és az idegenség életérzése" (*1Peter, Baker Exegetical Commentary on the New Testament*. Grand Rapids, Mich., 2005, Baker Academic, 39. o.).

Ha ez az elmélet helyes, akkor a péteri levelek címzettjeinek valószínűleg nem volt római állampolgársága, ami megvédte volna őket a kényszer-kitelepítéstől és a jogfosztottságtól, amikor az uralkodó az új kisázsiai gyarmatait akarta benépesíteni.

Péter így szólítja meg őket: *„akik ki vannak választva az Atya Isten eleve elrendelése szerint a Lélek megszentelésében engedelmességre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség áradjon rátok bőségesen. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki nagy irgalmából újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által"* (1Pt 1:2-3, ÚRK). Az Isten velük kapcsolatos, végső céljára kívánta irányítani a figyelmüket. A földön idegenként és vándorként kellett élniük, örökségüket az Úr a mennyben tartja fenn számukra... amely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen (lásd 1Pt 1:4-5).

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Kiválasztás Isten előre tudása alapján

(Tekintsük át 1Pt 1:1-2 verseit az osztályban!)

Péter emlékezteti első levelének címzettjeit arra, hogy bár idegennek érzik magukat azokban a provinciákban, ahol élnek, mégis Isten választotta ki őket előre tudása szerint. Isten Lelke konkrét célra különítette el őket, nevezetesen arra, hogy engedelmesek legyenek és meg legyenek hintve Jézus Krisztus vérével. Ez utóbbi utalás a mózesi szövetségre, aminek értelmében a nép ígéretet tett arra, hogy hűségesek lesznek a szövetséghez. A szövetséget azzal erősítették meg, hogy az áldozat vérét az emberekre hintették (lásd 2Móz 24:3-8). Péter a későbbiekben kifejezte, hogy azt kívánja: olvasói teljesedjenek be kegyelemmel és békességgel.

Elmélkedjünk: Milyen értelemben mondhatjuk el mi is magunkról, hogy idegenek vagyunk e világban (lásd Zsid 11:9-10, 13-16)? Az életmódunk mennyiben tükrözi elhívásunkat és státuszunkat?

II. Újjászülettünk az élő reménységre
(Tekintsük át 1Pt 1:3-9 szakaszát az osztályban!)
Az új élet mindig fogantatással jön létre. A lelki újjászületés érdemtelen bűnösökkel történik, Isten kegyelméből. Eredménye a hívő számára az élő reménység, ami Jézus feltámadásából következik. A reménység alapja pedig az az örökség, amit Isten tart fenn a mennyben azok számára, akiket a hatalma őriz hit által. Beteljesedése az üdvösség lesz, ami már készen van, és Krisztus eljövetelekor nyerjük el az utolsó napon. Ez a reménység kimondhatatlan öröm a hívő szívében a hitét próbára tevő nehézségek között is, és dicsőséget, tisztességet szerez Jézus Krisztus megjelenésekor. Felmérhetetlen öröm ez a tapasztalat azok számára, akik elérik hitük célját: lelkük üdvösségét.

Elmélkedjünk: Hogyan tapasztalhatom az újjászületettek reménységét és örömét? Mi bizonyítja ezt az életemben?

III. Az evangélium, amit a próféták hirdettek
(Tekintsük át 1Pt 1:10-12 verseit az osztályban!)
Az ótestamentumi próféták megjövendölték, hogy csodálatos kegyelem fog áradni Péter olvasóira Jézus Krisztus szenvedésének, illetve a feltámadásakor és mennybemenetelekor való megdicsőülésének következtében. Ők maguk is szerették volna jobban megérteni ezeket a témákat, de azt közölte velük az Úr, hogy prófétai szolgálatuk során nem önmagukat szolgálják, hanem a hívőket, akik majd utánuk jönnek – köztük Péter olvasóit is. A jó hírt tehát, amit hirdettek, ők maguk nem értették egészen, sőt, még az angyalok sem. Krisztus eljövetele után a kegyelem evangéliumát jobban megérthették Péter olvasói, mint a régi próféták, habár bennük is ott élt és munkálkodott Isten Lelke (1Pt 1:11).

Elmélkedjünk: A kegyelemnek ez a hirdetése hogyan hat ránk, Péter mai olvasóira? Hogyan érthetnénk meg és alkalmazhatnánk Péter szavait a saját helyzetünkre az első olvasóinál még mélyebben és alaposabban?

IV. Felhívás a szent életre
(Tekintsük át 1Pt 1:13-25 szakaszát az osztályban!)
Péter olvasóit Jézus drága vére váltotta meg az őseiktől örökölt hiábavaló élettől. Ezt szem előtt tartva kérte Péter, hogy gondolatban készüljenek fel a tettekre is, maradjanak teljesen józanok, reménykedjenek a kegyelem-

ben, amit majd Jézus Krisztus megjelenésekor (látható visszatérésekor) nyernek el. Legyenek szentek minden megnyilvánulásukban, mert Isten is szent, aki elhívta őket. Éljenek úgy, hogy gondoljanak az eljövendő ítéletre, adják meg a méltó tiszteletet az Atyának, aki mindenkit részrehajlás nélkül, cselekedetei szerint ítél meg (1Pt 1:17). Ez a tudatosság megnyilvánul abban is, hogy tiszta szívből, őszinte szeretetet tanúsítanak egymás iránt, mert újjászülettek Isten élő, változhatatlan Igéje által.

Ellen G. White megjegyzi: „Isten parancsa így hangzik: »Szentek legyetek, mert én szent vagyok«. Az ihletett apostol kijelenti, hogy szentség nélkül »senki nem láthatja meg az Urat«. A szentség: megállapodás Istennel. A bűn miatt eltorzult, sőt, szinte felismerhetetlenné vált az emberben Isten képmása; az evangélium feladata pedig az, hogy helyreállítsa, ami elveszett; együtt kell működnünk Isten eszközével ebben a munkában" (*Testimonies for the Church* [Bizonyságtételek]. 5. köt., 743. o.).

Megbeszélendő kérdések:

1) Ha az ember úgy érzi, hogy már nincs olyan terve a jövőben, amiért érdemes lenne élnie, akkor mi motiválja jelenbeli tetteit?
2) Milyen értéket tulajdonít Péter annak az örökségnek, amit olvasói elé tár?
3) Milyen értéket tulajdonít Péter maguknak az olvasóknak, annak az árnak az alapján, amit Isten fizetett megváltásukért? Az ár milyen kötelezettséget ró az olvasókra?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Emlékeztessük az osztály tagjait más bibliai szereplők tapasztalatára – például Ábraháméra, Józsefére, Dávidéra és Dánielére –, akik szintén tudták, milyen vándorként élni idegen földön és megtanultak bízni Istennek a jövőbeni örökségre vonatkozó ígéreteiben! Olvassuk el Zsid 11:8-10, 13-16 verseit, és beszélgessünk arról, hogy milyen magatartás ültette el és erősítette a hitet a pátriárkákban! Hasonlítsuk össze az ő tapasztalataikkal a mi élethelyzetünket (Zsid 11:39-40)!

Elgondolkodtató kérdések:

1) Mi a lényege az ótestamentumi próféták által kijelentett és a Szentlélek által hirdetett evangéliumnak?

2) Minek alapján érezzük azt bizonyosan, hogy drága áron váltattunk meg hiábavaló életünkből? Milyen változást hoz életünkbe ez a tudat?
3) Hogyan tapasztaljuk az üdvösség örömét napi szinten?

Tevékenység: Szánjunk néhány percet arra, hogy az osztály tagjai megoszthassák a többiekkel bizonyságtételüket arról, mi mindent tapasztaltak, miután megtalálták az üdvösséget Krisztusban!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Sokan nehéznek találják, hogy bizonyságot tegyenek az üdvösség reménységéről és öröméről. Ehhez először értelmes módon kell tapasztalnunk a reménységet és örömöt. Hasznos lehet, ha testvéreinkkel is gyakoroljuk a bizonyságtevést, mielőtt idegenekkel próbálkoznánk. A szombatiskolai alkalom nagyszerű lehetőség arra, hogy mindenki addig gyakoroljon, amíg már biztosan tudja, hogyan beszéljen és mit mondjon.

Tevékenység: Biztosítsunk lehetőséget az osztály tagjainak, hogy gyakorolják a hitükről szóló bizonyságtevést! Készítsünk elő szerepjátékot, aminek keretében a jelenlévők egymásnak tehetnek bizonyságot. A tapasztaltabbak legyenek az elsők, ők mutassanak példát, majd bátorítsuk a többieket is, hogy dolgozzák ki saját bizonyságtételüket, amíg egészen bátrak nem lesznek!

ONE-OJO – 2. RÉSZ

Írta: Olanrewaju Ogungbile

Mindenki hallotta a szobában, hogy One-Ojo tüsszentett és rémülten rohantak kifelé. Én tovább imádkoztam, ő pedig kinyitotta a szemét. Behívtam a testvérét, hogy oldja le a köteleket. Amikor kiszabadítottuk, felültettük egy székbe. A gyászolók visszatértek és az ajtó köré gyűltek, hogy lássák a feltámasztott lányt.

One-Ojo ételt kért. Hamarosan visszatért az ereje, és közösen dicsőítettük Istent. Majd megmondtam a családnak, hogy Isten az imára válaszul támasztotta fel a lányt, de nem osztozhat a boszorkánysággal a dicsőségben. Figyelmeztettem őket, hogy ne tegyenek füveket One-Ojóra a szokásuk szerint, a lány édesanyja és testvére pedig egyetértően bólogatott.

Már sötét volt a szobámban, mire visszamentem. A lábam remegett és kimerültem. Letérdeltem imádkozni: „Uram, ma választ kaptam a régi imámra. Hiszek. Használj fel az akaratod szerint! A tiéd vagyok!" Lefeküdtem az ágyra és mélyen elaludtam.

Hajnali egykor hangosan kopogtattak az ajtómon. One-Ojo édesanyja könyörgött, hogy menjek vele, mert a lány megint meghalt. „Hogy lehet ez? Isten sosem vall kudarcot" – tűnődtem magamban. Odaléptem az ágyhoz, és valóban megint halott volt. Miközben letérdeltem mellé, megcsapott a sámán füveinek szaga, amit valaki rászórt a lány testére. Az anya elmondta, hogy csak a lány apja lehetett az. „Isten feltámasztotta őt a halálból, és övé a dicsőség ezért. Valaki viszont rátette ezeket a füveket, ezért újból meghalt" – mondtam.

Csendesen imádkoztam. Pár perccel később One-Ojo kinyitotta a szemét és felült. Egy darabig ottmaradtam. Mielőtt hazamentem volna, újból figyelmeztettem a családot, hogy senki sem érintheti meg a lány testét a sámán füveivel. Majd ismét kimerülten dőltem az ágyamra.

Folytatás következik

Királyi papság

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***1Péter 2:4-5, 9-10***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg magasztos elhívatásunkat, amit Isten szövetséges népének tagjaiként kaptunk!

Érezni: Értékeljük azt a különleges pozíciót, amire Isten az általa kiválasztottak közösségét hívja! *„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok”* (1Pt 2:9, ÚRK).

Cselekedni: Döntsük el, hogy teljesítjük Isten tervét, amire elhívta népét!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Királyi papság, szent nemzet

Ⓐ Mit jelent az, hogy élő kövek vagyunk, akik felépülünk lelki házzá egy kiválasztott, értékes szegletkőre, az élő Kőre?

Ⓑ Mit jelent az a kifejezés, hogy *„királyi papság, szent nemzet”* (1Pt 2:9)?

II. Azonosulás Krisztus közösségével

Ⓐ Milyen érzés tudni, hogy ugyanabból a bányából származunk (vö. Ézs 51:1) és ugyanabba a házba épülünk be, mint amiben a Szegletkő van?

Ⓑ Hogyan viszonyulunk egymáshoz, miután rájövünk, hogy ugyanabból a bányából származunk?

III. Hirdessük az Ő dicsőségét!

Ⓐ Péter szerint milyen célból hívott el Isten magának bennünket?

Ⓑ Hogyan teljesíthetjük azt a tervet, amiért Isten elhívott?

Összefoglalás: Péter jó néhány ószövetségi szakaszt idéz, hogy emlékeztesse olvasóit különleges helyzetükre, hiszen Isten újszövetségi népének tagjai, tehát folytatniuk kell az ószövetségi közösség életét és munkáját, mert ugyanarra az alapra épülnek: a Messiásra.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Lelki azonosságtudatunkat Krisztustól kapjuk, aki az élő Kő, a kiválasztott és drága Szegletkő. Mint egyazon bányából származó kövek (Ézs 51:1), lelki házzá épülünk fel, hogy szent papságként lelki áldozatokat hozzunk Isten elé, amelyek Jézus által elfogadhatóak Isten előtt. Isten kegyelemből választott ki magának, hogy királyi papság és szent nemzet legyünk és hirdethessük annak csodálatos dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el bennünket. Ez a szövetségi nyilatkozat emlékeztet 2Móz 19:5-6 verseire, és folytonosságot biztosít az Ótestamentum és az Újtestamentum szövetséges népe között.

Tanítók részére: Nagyon fontos, hogy figyeljünk ebben a szakaszban Péternek azokra a szavaira, amelyeket az Ószövetségből vesz át, illetve amelyekkel visszautalt egyes szakaszokra. Péter idézett többek között 2Móz 19:5-6, Zsolt 118:22, valamint Ézs 8:14, 28:16 verseiből. Tanulmányozzuk ezeket a szakaszokat és azt is, miként használta fel Péter ezeket az olvasók számára fontos igazságok tanítására! Jézus hogyan alkalmazta a kőre vonatkozó szakaszokat önmagára, az elutasított Messiásra (lásd Mt 21:42; Mk 12:10; Lk 20:17)? Hogyan közvetítette Péter ugyanezt a gondolatot ApCsel 4:11 versében? Pál apostol milyen összefüggésben említette ugyanezt Ef 2:20 versében? Milyen utalás történik Jel 1:6, 5:10 és 20:6 verseiben 2Móz 19:5-6 gondolataira?

Nyitó tevékenység és beszélgetés: Olvassák el az osztály tagjai együtt Ézs 51:1 és 1Pt 2:4-6 versét! Beszéljük meg az összefüggést az élő Kő, a kiválasztott és drága Szegletkő, valamint az élő kövek között, akikből a lelki ház épül, hogy lelki, Isten szemében Jézus Krisztus által elfogadható áldozatokat mutathassanak be!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Figyeljük meg az átmenetet 1Pt 2:1-3 és 4-5 versei között! Az első három igevers zárja az azt megelőző szakaszt, ami az újjászületésről szól *„Istennek élő és maradandó igéje által”* (1Pt 1:23). Péter úgy szólítja meg olvasóit, mint újszülött csecsemőket, *„akik az ige tiszta, hamisítatlan tejét kívánjátok, hogy azon növekedjetek az üdvösségre, mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr”* (1Pt 2:2-3, ÚRK).

A metafora azonban változik, amint Péter továbblép a következő szakaszhoz 1Pt 2:4-5 verseiben. Az olvasók hirtelen már nem csecsemők, hanem élő kövek, akik lelki házzá épülnek. Valamint szent papság, akik lelki áldozatot mutatnak be Istennek. Az utóbbi hasonlat folytatódik 1Pt 2:9 versében, ahol a hívőket így jellemzi: *„választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok”* (ÚRK). Itt az ótestamentumi szövetségi nyilatkozat nyelvezetét használja.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Csecsemők, akik az Ige tiszta, hamisítatlan tejét kívánják

(Tekintsük át 1Pt 2:1-3 verseit az osztályban!)

Péter megbízza az Isten Igéje által újjászületett hívőket (1Pt 1:23), akik megízlelték az Úr jóságát (1Pt 2:3), hogy az újszülött csecsemőkhöz hasonlóan kívánják ők is a tiszta, hamisítatlan lelki tejet, ami biztosítja a lelki növekedésüket. A 2Pt 3:18 versével fellelhető párhuzam arra utal, hogy a tiszta lelki táplálék a Jézus Krisztusról mint Úrról szóló ismeretet és a kegyelem elfogadását jelenti. (Péter tanácsa, hogy a hívők vágyakozzanak a tiszta lelki tej után, nem áll ellentétben Pál bírálatával, amit 1Kor 3:1-2 és Zsid 5:12-14 verseiben fogalmaz meg azokkal kapcsolatban, akik nem hajlandók rátérni a szilárd táplálék fogyasztására, hogy lelkileg fejlődjenek. Péter itt az újjászületés összefüggésében beszél.)

Elmélkedjünk: A lelki érettség Péter által felvázolt fokozatai közül melyiket bizonyítja az én lelki életem? Hogyan tehetném fontossági sorrendem élére Isten Igéjének tanulmányozását?

II. Lelki házzá épülő élő kövek

(Tekintsük át 1Pt 2:4-5 verseit az osztályban!)

„Járuljatok hozzá, mint élő... kőhöz” – Péter így kezdi az újabb szakaszt, az Úrra utalva, akit már a 3. versben is megemlít. Ez vezeti be az igevers folytatását: *„ti magatok is mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá”*. Senki sem épülhet be a lelki házba anélkül, hogy az Úr Jézus Krisztushoz fordulna. Mivel Ő maga az élő Kő, nekünk is élő kövekké kell lennünk (1Pt 2:5), olyanná, mint Ő, mintha ugyanabból a bányából származnánk (Ézs 51:1). Ő a kiválasztott és becses Szegletköve (1Pt 2:6) annak a lelki háznak, amellyé mi felépülünk. Ugyanebből a kőből mérik, ehhez állítják be és ehhez faragják az épület összes többi kövét. A hívőkről ezt is mondja az apostol: *„épüljetek... szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal*

áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által" (1Pt 2:5, ÚRK). Azzal kapcsolatban, hogy mit jelent lelki áldozatokkal áldozni, amelyek kedvesek Isten előtt, lásd a következő igeverseket: Zsolt 4:5; 51:17; 107:22; Róm 12:1; Zsid 13:15-16.

Megbeszélendő kérdések: Milyen szempontból mondhatom, hogy beépültem Isten lelki házába? Milyen lelki áldozatokkal áldozom Istennek, mint a szent papság egy tagja?

III. Isten által, az Ő számára kiválasztott nép
(Tekintsük át 1Pt 2:9-12 verseit az osztályban!)
A Szentírásban Isten választja ki és hívja el az embereket, ők pedig válaszolnak. Aki elfogadja a hívást, azt nevezi Isten kiválasztottnak. Jézus így beszélt erről: *„Mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak"* (Mt 22:14). Péter választott népnek nevezi olvasóit (1Pt 2:9), ami arra utal, hogy ők elfogadták Isten hívását és szövetséges kapcsolatba kerültek vele.

A *„királyi papság, szent nemzet"* kifejezés 2Móz 19:5-6 verseire céloz, amelyekben Isten elmondja Izraelnek, hogy ha megtartják szövetségét, akkor *„papok birodalma és szent nép"* lesznek. Ez a kijelentés nem úgy értendő, hogy mindenki pap lesz és alkalmassá válik arra, hogy a templomban, Isten színe előtt szolgáljon. Sokkal inkább azt jelenti, hogy az Úr elvárja népétől: szent papságként (1Pt 2:5) ajánljon fel lelki áldozatokat, például dicsőítést, örömöt, szívből jövő, igaz cselekedeteket, önzetlen szolgálatot másokért (lásd Zsid 13:15-16).

Ezért jelenti ki Péter: a hívőket arra hívta el Isten, hogy hirdessék annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívta el őket (lásd 1Pt 2:9). Ilyen szolgálatot felajánlani csakis az őket kiválasztó Isten kegyelmének köszönhetően lehetséges (1Pt 2:10).

Csodálatos kegyelmének ajándéka lelkünkben azt eredményezi, hogy istenfélő, kegyes életet élünk a világ előtt az Ő dicsőségére (1Pt 2:11-12).

Megbeszélendő kérdések:
1) Milyen jelek mutatják, hogy vágyunk-e vagy sem a tiszta lelki tej után?
2) Mi bizonyítja, hogy élő kövekként beépülünk-e Isten lelki házába?

3) A szent papság tagjaiként milyen lelki áldozatokat ajánlunk fel Istennek nap mint nap? Hogyan dicsőítjük Őt, aki a sötétségből a világosságra hívott el minket?

Elmélkedjünk: Péter itt párhuzamot von az egyház és az ősi Izrael, Isten szövetséges népe között. Milyen szempontból érezzük, hogy kapcsolódási pontjaink vannak a történelmi Izraellel, valamint saját adventista gyökereinkkel?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Ellen G. White a *Jézus élete* c. könyvben komoly történelmi hátteret ad a szegletkő kifejezés megértéséhez. A Salamon templomának építésekor zajló események érthetőbbé teszik Ézsaiás próféciáját. Egy hatalmas, szokatlan méretű és különös alakú követ hoztak a helyszínre, hogy az legyen a szegletkő, de a munkások figyelmen kívül hagyták. Helyette más köveket választottak ki, de egyik sem felelt meg az időjárás vagy a rá nehezedő nyomás követelményeinek. Később mégis felfigyeltek a sokáig figyelmen kívül hagyott kőre, amiről kiderült, hogy minden követelménynek megfelel. Teljesen megfelelt a mérete, az alakja, és végül az lett a templom szegletköve. „Profetikus látomásban Ésaiás megértette, hogy ez a kő Krisztust jelképezi" (*Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 503. o.).

Elgondolkodató kérdések:

1) Hogyan bizonyítom, hogy én magam is élő kő vagyok, aki beépült a lelki házba?
2) Mit jelent személyesen számomra, hogy a királyi papság és szent nemzet része vagyok?
3) Hogyan vigyázhatok arra, hogy ne essek le az élő Kőről, a becses Szegletkőről?

Tevékenység: Szánjunk időt arra, hogy az osztály tagjai kifejezhessék hálájukat azért, hogy Isten kihívta őket a sötétségből az Ő csodálatos világosságára!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Talán hasznos lenne, ha az osztály tagjai megismerkednének egy kicsit a kőművesek szerszámaival és módszereivel.

A kőből történő építkezés mindig az alapkővel kezdődik. Nagyon fontos, hogy az első kő vízszintesen és függőlegesen is derékszögben legyen beállítva, mert minden más követ ezekhez a szegletkövekhez igazítottak hozzá. Vízszintesen fonalat feszítettek ki a sarokkövek között, miután azokat szintbe állították. A függőleges irányt egy ólomsúly segítségével állították be. Egy mérőszalaggal állapították meg a függőleges és vízszintes sorok közötti távolságot. Eredetileg nagy köveket vágtak ki a bányában, amelyeket épületköveknek neveztek, és amelyeket malter nélkül helyeztek egymásra. A súlyuk és méretük tartotta meg őket a helyükön. Néha olvasztott ólmot öntöttek a hornyokba, hogy miután a helyükre illesztették a köveket, ott is maradjanak.

Tevékenység: Vessük össze a gyülekezet mint épülő ház (Ef 2:19-22) és a gyülekezet mint fejlődő test metaforáját (Ef 4:12-16)! Beszéljük meg, hogyan alkalmazhatják magukra a gyülekezet tagjai mindkét hasonlatot a növekedés szempontjából! Hogyan alkalmazkodnak egymáshoz az élő kövek?

ONE-OJO – 3. RÉSZ

Írta: Olanrewaju Ogungbile

Álmomból újabb kopogás ébresztett fel hajnalban. A lány megint meghalt. Értetlenkedve nyitottam ajtót az édesanyának. „Amíg mi aludtunk, az apja hazajött. Talán ő tette rá a füveket" – mondta. Valaki azt akarta, hogy One-Ojo meghaljon. Az apa lehetett az? Talán az anya is? Megint visszamenjek imádkozni? Vajon ez dicsőséget szerez majd Istennek? A lány anyja térden állva könyörgött nekem, hogy menjek imádkozni a lányáért. Elmentem.

Még egyszer imádkoztam, ekkor a lány ismét felkelt. Ezúttal azt mondtam az édesanyjának, hogy vigye el őt a faluból. One-Ojo hónapokkal később visszatért, erősen és egészségesen. Kilenc másik új hívővel együtt folytatta a bibliatanulmányt. Keresztségének napján felvette a Blessing (Áldás – *a fordító megjegyzése*) nevet, hogy ez jelképezze az új életét. Jelenléte bizonyság Isten megmentő hatalmáról. Ma már hetvenen gyűlnek össze istentiszteletre nem messze a házától.

One-Ojo története elterjedt egész Közép-Nigériában, és sokan hallottak így Isten szeretetéről a környező falvakban. Missziós adományaink a globális missziós úttörők munkáját támogatják az egész világon. A tizenharmadik heti adományokkal meghatározott divíziós projekteket támogatunk. Ebben a negyedévben a nigériai Babcock Egyetemen egy többfunkciós ifjúsági központot, Gabonban pedig egy új adventista iskolát építenek. Köszönetet mondunk a nagylelkű adományokért! A biztonságos www.adventistmission/giving weboldalon keresztül is lehet bármikor adományt átutalni.

Emberi kapcsolatok

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***1Péter 2:13-17***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten a hatalom több szintjét alakította ki a világon, a keresztényeknek pedig kötelessége engedelmeskedni a törvényes fennhatóságoknak!

Érezni: Illő elfogadni az Isten által kialakított rendet és felsőbbséget!

Cselekedni: Kövessük Péter tanácsát, valamint Jézus példáját abban, hogy miként viszonyuljanak a keresztények a felsőbb hatalmakhoz!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Isten rendje

Ⓐ Péter szerint mi a felelősségünk Isten rendjével kapcsolatban (vö. Pál utasításával Róm 13:1-7 szakaszában)?

Ⓑ Mi az Isten akarata népe számára a jó cselekedetekre vonatkozóan (1Pt 2:15-17)?

II. Krisztus példáját követni

Ⓐ Péter hogyan állítja elénk példaként Krisztust? Ezek szerint hogyan viszonyuljunk a próbákhoz és a velük járó szenvedésekhez (1Pt 2:21-24)?

Ⓑ Mire utal Péter, amikor lelkünk Pásztorának és Felvigyázójának nevezi Jézust (vö. 1Pt 5:2-4)?

III. Alávetni magunkat Isten rendjének

Ⓐ 1Pt 2:21-23 verseinek fényében hogyan értelmezzük Péter tanácsát, miszerint a szolgák vessék alá magukat uruk parancsainak?

Ⓑ Hogyan hangzik Péter tanácsa a férjek és feleségek számára, és milyen példát állít elénk 1Pt 3:5-6 verseiben?

Összefoglalás: Péter abban a vonatkozásban ír Isten akaratáról, hogy hogyan viszonyuljon a keresztény a tekintélyhez az élet különböző terü-

letein és tegye azt, ami helyes és jó, dicsőséget szerezve Istennek. Jézus, valamint a régi idők asszonyainak példáját állítja az újtestamentumi keresztények elé.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Ha Jézus, valamint az istenfélő emberek életpéldáját végigkövetjük a Szentírásban, azt találjuk, hogy Isten a hatalom különböző szintjeit állította fel, amelyeknek engedelmeskednünk kell – persze elsősorban Isten akaratának a keretében (1Pt 2:15). *„Engedelmeskedjetek azért minden emberi rendnek az Úrért"* (1Pt 2:13). Pál is hasonló tanácsot ad Róma 13. fejezetében, Ef 5:21–6:9 és Kol 3:18–4:1 szakaszában. A hívőktől azt várja az Úr, hogy az Ő dicsőségére nemes magatartásról tegyenek bizonyságot, tiszteljék a hatalmasságokat, elöljárókat úgy a világban, mint a munkahelyen, a családban és az egyházban.

Tanítók részére: A tanulmány átvétele közben hasznos a Pál írásaiban fellelhető párhuzamokat is tanulmányozni, és meglátni a nagy, kánoni képet. Róm 13:2 szigorúan szól azokról, akik elutasítják az Isten által alapított hatalmi rendet, illetve említi, hogy milyen ítélet vár rájuk (vö. 2Pt 2:9-10; Júd 6, 8).

Nyitó tevékenység és beszélgetés: Olvassuk el együtt az osztályban 1Pt 2:13-15 verseit! Beszéljük meg a két szakasz között fellelhető párhuzamokat és azt, hogyan egészítik ki és erősítik egymás mondanivalóját! Hogyan hozzák ezzel összefüggésbe Isten személyét és akaratát? Vajon egyénekre ruházzák ezek a szakaszok a hatalmat, vagy pedig a tisztség, illetve pozíció bír hatalommal, amibe egyesek kerülnek? Indokoljuk álláspontunkat! Milyen fensőbb hatalmasságnak kell alávetnünk magunkat?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Vö. 1Pt 2:16 és Gal 5:13 versét! Mit emelnek ki ezek a szakaszok? Milyen veszéllyel jár, ha úgy gondoljuk, mi szabadok vagyunk minden megkötés vagy törvény alól (lásd 2Pt 2:18-20)? Beszéljük meg az osztályban Pál érvelését (Róm 6:15-22) amellett, hogy miért jobb az igazság szolgájának, nem pedig a bűn rabszolgá-

jának lenni. Miért fejezi be Péter azt az igeverset, ami így kezdődik: *„mint szabadok”* azzal, hogy *„[éljünk úgy], mint Isten szolgái”*? Hogyan érthetjük meg ezt a látszólag ellentmondásos kijelentést?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az alkalmazott és a munkáltató kapcsolata

(Tekintsük át 1Pt 2:18-20 verseit az osztályban!)

Általánosságban a felsőbbségnek való alárendeltség témája után – főként a polgári hatóságokat illetően – Péter a szolga-úr kapcsolatok kifejtésére tér át, ami a mi korunkban az alkalmazott-munkáltató kapcsolatokra vetíthető ki. A *doulos* kifejezés többféle szolgát, rabszolgát jelent, de legáltalánosabban arra vonatkozott, amikor valaki az adósságának kifizetéséért dolgozott. A *doulos* hűséggel, tisztelettel, engedelmes szolgálattal tartozott az urának. Az urát nem csak azért illette mindez, mert esetleg jól bánt vele. A tisztelet alapja a gazda tekintélye volt, a szolga pedig köteles volt alávetni magát ennek a tekintélynek. A helyes magatartásnak az engedelmesség bizonyult még abban az esetben is, ha a szolga durva bánásmódban részesült, mert ez a legfőbb tekintély, Isten elismerését is jelentette (vö. Ef 6:5-9).

II. Krisztus példája

(Tekintsük át 1Pt 2:21-25 szakaszát az osztályban!)

Péter hangsúlyosan kijelentette, hogy a szenvedők kövessék Krisztus példáját, aki jót cselekedve szenvedett értük, hiszen Isten erre hívott el minket. *„Bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott”* (1Pt 2:22). Ézs 53:9-ből idézett bizonyságul, hogy Krisztus tökéletesen cselekedett, *„szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre”* (1Pt 2:23). A 24. versben újfent Ézsaiás 53. fejezetének messiási próféciájából idézett: *„Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalva az igazságnak éljünk, és az ő sebei által gyógyultatok meg”* (ÚRK). A helyettes áldozat, amit Jézus hozott meg értünk, olyan kötelezettséget ró ránk, hogy mi is hasonló alázattal viselkedjünk és legyünk készek szenvedni azért, ami helyes. 1Pt 2:25-ben azt magyarázza Péter, hogy bár a múltban olyanok voltunk, mint a tévelygő juhok, most azonban visszatértünk lelkünk pásztorához és felvigyázójához, tehát kötelességünk az Ő nyomdokaiban járni, ahogy a juhok is teszik, ha megfelelő kapcsolatuk van a pásztorral.

Elmélkedjünk: Jézus úgy tudta elviselni a szenvedést, hogy tekintetét folyamatosan a célra szegezte (Zsid 12:2). Nekünk milyen célkitűzés segíthet abban, hogy kitartóan tűrjünk, úgy, ahogyan Ő tette?

III. Házastársi kapcsolat

(Tekintsük át 1Pt 3:1-7 szakaszát az osztályban!)

A tekintélynek való engedelmesség témájában Péter ezúttal a feleségeket szólítja meg, hogy legyenek engedelmesek férjüknek. Ez a tanács hasonlít Páléhoz, amit Ef 5:22-33 és Kol 3:18-19 verseiben fogalmaz meg. Péter azonban világosan beszél a hitetlen férjek feleségeiről, ami még tovább tágítja az értelmezést. Ő úgy érvel, hogy a hitetlen férjet a hívő feleség jó magatartása, tisztasága, istenfélő, tiszteletteljes élete szavak nélkül is megnyerheti Krisztusnak (1Pt 3:1-2).

Péter továbbmegy és dicséri a keresztény jellem szépségét, a szelíd és csendes lelket (1Pt 3:3-4), amit a feleség tanúsítson a külsőségek – a díszes haj, feltűnő ruházat és az ékszerek – helyett. Azután felhozza a hajdani, szent asszonyok példáját (1Pt 3:5), például Sáráét, akik engedelmesek voltak férjüknek, tiszteletet mutattak irántuk és azt tették, ami helyes (1Pt 3:6). Végül a férjeket szólítja meg, hogy legyenek figyelmesek a feleségükkel. *„...a gyengébb nemet részesítsétek tiszteletben, mint örököstársakat az élet kegyelmében, hogy imádságaitoknak ne legyen akadálya”* (1Pt 3:7, ÚRK).

A „gyengébb edény” kifejezés nem fizikai vagy érzelmi gyengeségre utal, hanem például egy ízlésesen megformált, finom, törékeny edényre. Ez valószínűleg utalás arra, miként kell a férfiaknak bánni a nőkkel: viselkedjenek úgy velük, mint ahogy egy értékes porcelánra vigyáznának, amit nagyon figyelmesen kell kezelni, nehogy összetörjön. A kifejezés a feleség értékének pozitív összegzése és utalás arra, hogy tapintatosan és szelíden kell bánni vele. Mi hogyan becsüljük meg a családunk női tagjait?

Megbeszélendő kérdések:

1) Hogyan tanúsítsunk tiszteletet a polgári hatóságok irányában, még ha nem is megfelelően járnak el az igazságszolgáltatás, illetve a gonoszság megbüntetése területén?
2) Miért nem jogos, illetve helyénvaló 1Pt 2:18-20 verseivel igazolni a rabszolgaságot?

3) Milyen konkrétumokat említ Péter a férj-feleség kapcsolat témájában?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Amikor 1Pt 2:17-ben Péter azt mondja: *„Mindenkit tiszteljetek”*, akkor a szolgákon és urakon, valamint férjeken és feleségeken kívül még megemlíti a hívők közösségét, az uralkodót és Istent. Isten van a legmagasabb szinten, Őt kell félnünk, illetve megadni neki az illő tiszteletet és hódolatot, ami az imádatot is jelenti. Az uralkodó vagy a király a legmagasabb földi tisztséget jelöli, őt is nagyobb tisztelet illeti az összes többi hatalmasságnál. A hívők családjában mindenki egyenrangú velünk, hiszen Krisztusban *„nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban”* (Gal 3:28). Az egyházat, a hívők családját az Isten és Krisztus önfeláldozó szeretetével (*agapé*) szeressük. Ez az utasítás miként fejezi ki Péter szándékát?

Elgondolkodtató kérdések:

1) Miért fontos, hogy a hívő alkalmazott megadja a kellő tiszteletet a főnökének, munkáltatójának akkor is, ha az durva és igazságtalan, nem csak ha szelíd és megfontolt?
2) Hogyan viselkedem annak tudatában, hogy Jézus nyomdokában kell járnom a szenvedés útján, mert azt teszem, ami jó?
3) Hogyan összpontosíthatok inkább a nemes jellem kialakítására, mint a külső ékességre? Péter szerint a hajdan élt szent asszonyok mivel ékesítették magukat?

Tevékenység: Beszéljünk az osztályban arról, hogyan szenvedett Jézus Krisztus az igazságért, és mi hogyan léphetünk a nyomdokaiba!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Pál okfejtésében, amely arról szól, hogy engedjünk egymásnak (Ef 5:21–6:9), mind a négy példa olyan kapcsolati viszonyról szól, amiben az engedelmesség egyirányú, nem kölcsönös: a feleség a férj, az egyház Krisztus, a gyermekek a szülők, a szolgák vagy rabszolgák az urak iránt tanúsítsanak tiszteletet. Sehol nem találunk olyan parancsot, hogy a férjek engedelmeskedjenek a feleségüknek, Krisztus az egyháznak, a szülők a gyerekeknek vagy az urak a szolgák-

nak. A tekintély és az engedelmesség csak egy irányban működik. Ez az elv átszövi a Szentírást és elhat a mennybe (1Kor 11:3), bizonyos értelemben az örökkévalóságra is (1Kor 15:28).

Tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy készítsenek egy táblázatot arról, hogy milyen kapcsolati rendszereket vázol fel a Szentírás a tekintély és engedelmesség szempontjából, beleértve az emberi, a föld és a menny közötti, valamint a mennyei családon belüli kapcsolatokat! Figyeljük meg azokat a bibliai kijelentéseket, amelyek ezekre vonatkoznak! Vizsgáljuk meg, hogyan illeszkednek abba a kapcsolati mintába, amit Péter közölt és amit az e heti leckében tanulmányoztunk!

MONSURAT – 1. RÉSZ

Monsurat, egy nigériai serdülő figyelmét felkeltette a szomszédja, aki péntekenként nem járt a mecsetbe és nagyon boldognak tűnt. Monsurat azon gondolkozott, hogy mitől lehet annyira más ez az ember. Végül elég bátorságot gyűjtött ahhoz, hogy megkérdezze tőle, milyen vallású. „Hetednapi adventista vagyok" – felelte a férfi. Monsurat sosem hallott még erről. Kapott egy *Jézushoz vezető út* című könyvet, és amikor egyedül volt, olvasni kezdte, ugyanis a szülei haragudtak volna, ha látják, hogy keresztény könyvet olvas.

Monsurat bentlakásos iskolában tanult, és hamarosan megfeledkezett a furcsa vallású szomszédjáról. Ám amikor egy hosszabb szünetre érkezett haza, a férfi elhívta magával a gyülekezetbe. „Nem tudok elmenni – válaszolt Monsurat őszinte sajnálattal. – Különóráim vannak szombaton, a vizsgákra készítenek fel." A szomszéd csalódottságát látva azonban mégis megkérdezte, hogy hol a gyülekezet. Szombaton el akart menni a különórára, de végül mégis inkább a gyülekezetbe ment.

A gyülekezeti tagok kedvesen fogadták, élvezte a szolgálatot, bár minden nagyon más volt, mint amit megszokott. Ezek után iskola helyett minden héten a gyülekezetbe ment, ám erről a szülei nem tudtak. Bibliát is kapott, amit elkezdett olvasni. Megtanult a keresztényekhez hasonlóan imádkozni, és kérte Istent, hogy adjon neki szép életet. Korábban sokat rosszalkodott, de eltökélte, hogy más emberként tér vissza az iskolába.

Talált egy gyülekezetet, ami egy órára volt busszal. Korán felkelt szombat reggel, hogy odaérjen. A nap nagy részét a gyülekezetben töltötte, és este ment vissza az iskolába. Az év vége előtt Monsurat elfogadta Krisztust és megkeresztelkedett a Hetednapi Adventista Egyházban.

Folytatás következik

Istenért élni

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***1Péter 3:8-9; 4:7-8***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Szeretetben, összhangban, alázattal és együtt érzően élni a legfőbb cél és prioritás minden hívő számára.

Érezni: Érezzük át, hogy kötelességünk Jézus példáját követni, másokért élve!

Cselekedni: Döntsük el, hogy elfogadjuk Krisztus hívását, Isten kormányzatának elvei szerint élünk, amelynek legfőbb és legalapvetőbb elve a szeretet.

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Élni és szeretni

Ⓐ Péter öt parancsot ad olvasóinak 1Pt 3:8 versében. Melyek ezek?

Ⓑ Milyen további három parancsot ad az apostol 1Pt 4:7-8 verseiben annak fényében, hogy minden dolgok vége közel van? Melyik áll *„mindenek felett”*?

II. Tapasztalni Krisztus együttérzését

Ⓐ Mi szükséges ahhoz, hogy együttérzés, szeretet és könyörület legyen bennünk mások iránt (1Pt 3:8)?

Ⓑ Mit jelent kitartani az egymás iránti szeretetben (1Pt 4:8)?

III. Elfogadni Isten hívását

Ⓐ Mire hívott el Isten, ami miatt majd áldást örökölhetünk (1Pt 3:9)?

Ⓑ Milyen összefüggésben írja Péter az olvasóinak, hogy legyenek józanok és mértékletesek, hogy imádkozhassanak (1Pt 4:7)?

Összefoglalás: Péter az ítélet közelségének tudatában intéz felhívást olvasóihoz, hogy Krisztus életének a példáját kövessék, amiben megmutatkozik a szeretet, az együttérzés, az alázat, a harmónia, a részvét és egyéb jó tulajdonságok, amelyeket olvasóinak ajánl. Isten minden

keresztényt ennek a mércének a követésére hívott el, amit az Ő áldása követ.

TANULMÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Jézus a példaképünk mindenben. Péter kijelenti: *„aki testileg szenved, az elszakad a bűntől”* (1Pt 4:1). Ez természetesen abban az összefüggésben igaz, ha az ember a helyes úton jár (1Pt 2:20-21; 3:14, 17). Aki bűnös szokásokat dédelget, nem azért szenved, mert jót cselekszik. Csak akkor vagyunk készek szenvedni a jó cselekvéséért, ha eltökéltük magunkban, hogy elszakadunk a bűntől. Péter így bátorította azokat az olvasóit, akik szenvedtek, mert hűségesen kitartottak a meggyőződésük mellett.

Tanítók részére: Sok vita folyt már a szenvedés jellegéről, amit Péter itt megemlít. Vajon csak szóbeli bántalmazásról volt szó, rágalmazásról vagy gyűlölködő beszédről? Esetleg fizikai erőszakról is? Péter nem tér ki konkrétan erre, inkább az üldözés okáról beszél. Karen Jobes megjegyzi, hogy Péter meglátása szerint „Krisztus sorsa a keresztény sorsa is egyben”. Az üldözés okát tekintve a következőt írja: „Az apostol gondosan körülhatárolja a szenvedés jellegét, miszerint az ilyen szenvedést az üldözés okozza, ami az egyénre csakis azért zúdul, mert Krisztus nevét viseli (4:14-16)” (*1Peter*. Grand Rapids, Mich., 2005, Baker Academic, 45. o.).

Nyitó tevékenység és beszélgetés: Az osztály tagjai olvassák el együtt 1Pt 3:13-17 szakaszát! Beszéljük meg, mit vár el olvasóitól Péter azzal kapcsolatban, hogyan tegyenek bizonyságot a hitetleneknek. A kulcs számukra a következő volt: *„az Úr Krisztust pedig szenteljétek meg a szívetekben”*, és mindezt *„jó lelkiismerettel tegyétek, hogy amiben rágalmaznak titeket, szégyenüljenek meg azok, akik gyalázzák a ti Krisztusban való példás magatartásotokat”* (1Pt 3:15-16, ÚRK).

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: 1Pt 3:8-9 versében Péter befejezi eszmefuttatását arról, hogyan kell élnünk a világban. Ezt a témát 2:11 versében kezdte. A 8. verset a *to de telos* kifejezéssel kezdi (jelentése: végezetül,

befejezésül, összefoglalásul), majd arra hívja olvasóit, hogy mindnyájan éljenek harmonikus, részvét- és szeretetteljes, együtt érző, alázatos életet. A hívők ne viszonozzák gonosszal a gonoszt és ne fizessenek szidalommal a szidalomért, hiszen arra hívattak el, hogy áldást örököljenek. Amit Péter ezt követően, egészen 1Pt 4:11 verséig leír, azt mind ebben az összefüggésben kell értelmeznünk.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Áldást örökölni

(Tekintsük át 1Pt 3:8-12 szakaszát az osztályban!)

Miután Péter felhívást intéz olvasóihoz, hogy éljenek krisztusi életet, Zsolt 34:12-16 szakaszából idéz, és kifejti, miként örökölhetünk áldást, még ha a gonoszok részéről ellenállásba ütközünk is. A titok nyitja kettős: először is el kell fordulnunk a gonosz beszédtől és a rossz cselekvésétől, helyette jót kell cselekednünk, a békességre törekedve (1Pt 3:10-11). Másodszor bíznunk kell abban, hogy az Úr meghallgatja az igazak imáját és megóvja őket mindazoktól, akik gonoszságot tesznek (1Pt 3:12). Dávid, a 34. zsoltár írója, miközben menekült üldözői elől, megtanulta, hogyan bízzon Istenben és fizessen jóval a rosszért. Olvassuk el az egész zsoltárt! Idézzük fel, milyen irgalmasan bánt Dávid az ellenségével, aki az életére tört, és végül milyen áldást örökölt!

Elmélkedjünk: Mit teszek a kapcsolataimban, aminek következtében áldást fogok örökölni?

II. Keresztség: meghalunk a testnek, hogy élhessünk a Lélekben

(Tekintsük át 1Pt 3:18-22 szakaszát az osztályban!)

Ennek a bonyolult szakasznak az értelmezésénél nem szabad szem elől tévesztenünk a fő mondanivalót a kapcsolódó témák miatt, amelyeket Péter itt megemlít. Krisztus meghalt a bűneinkért, hogy bennünket visszavezessen Istenhez. A keresztség azt jelképezi, hogy meghalunk a bűnnek és új életre támadunk fel Lélekben. A keresztség által jelképesen részesülünk Krisztus halálában, eltemettetésében és új életre való feltámadásában (vö. Róm 6:3-4). A keresztség megment, de nem a külső folyamat által, hogy eltávolítja testünkről a szennyet, hanem Krisztus feltámadása és elköteleződésünk által, mert tiszta lelkiismerettel szeretnénk élni Isten színe előtt (1Pt 3:21-22). A 19-20. vers a szakasz nehezebb része. Itt az özönvizet említi az apostol, Noé bárkáját a keresztség szimbólumaként

állítva elénk (1Pt 3:21). A *„börtönben levő lelkek”* (19. v., ÚRK) kifejezés a vízözön előtt élt emberekre vonatkozik, *„akik egykor engedetlenek voltak, amikor Isten türelemmel várt Nóé napjaiban, a bárka készítésekor, amelyben kevés, azaz nyolc lélek menekült meg víz által”* (1Pt 3:20, ÚRK). Krisztus Lélekben prédikálta az evangéliumot *„a halottaknak”* Noén keresztül, hogy legyen alapja ítéletüknek (1Pt 4:6). Azért utal rájuk az Ige úgy, mint börtönben lévő lelkekre, mert átvitt értelemben megmaradnak az ítéletre az utolsó napon (vö. 2Pt 2:4, 9; Júd 6; Jel 20:1-3).

Elmélkedjünk: Mit tettem, amikor Krisztus Lelke az eszközei által hirdette nekem az evangéliumot? Mit tehetnék, hogy együttműködjek Istennel és ennek következtében üdvösségre jussak, nem pedig ítéletre?

III. Az ítéletet szem előtt tartva élni

(Tekintsük át 1Pt 4:7-11 szakaszát az osztályban!)

Péter azzal zárja levelének újabb szakaszát, hogyan éljünk jövevényként és vándorként a világban. Felhívja olvasóit: tartsák szem előtt a végidő közelségét és legyenek tudatában annak, hogy az ítélet közeleg. *„A vége pedig mindennek közel van”* (1Pt 4:7). Az ítéletet szem előtt tartva Péter arra kér, hogy őrizzük meg értelmünk tisztaságát, ami szükséges a hatékony imához, és mindenekelőtt drága kincsként őrizzük az egymás iránti tiszta szeretetet. Péld 10:12 versét idézi és kijelenti, hogy a szeretet sok vétket elfedez (vö. Jak 5:20), ami azt jelenti, hogy *„nem rója fel a gonoszt”* (1Kor 13:5) – nem tulajdonít jelentőséget az ellene elkövetett bűnnek vagy elszenvedett kárnak. Isten nem kevesebb szeretettel bánik a hívővel. A mi felelősségünk tehát, hogy szolgáljunk *„egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai”* (1Pt 4:10, ÚRK). Ha valaki így szolgál, *„azzal az erővel végezze, amelyet Isten ad, hogy mindenben Isten dicsőíttessék a Jézus Krisztus által”* (1Pt 4:11).

Elmélkedjünk: Az én életemben mi minden bizonyítja, hogy az ítélet közelségének tudatában élek? Hogyan élnék, ha minden napról azt gondolnám, hogy az lehet az utolsó napom?

Megbeszélendő kérdések:

1) Milyen áldásokat nyertünk azért, mert azt tettük, ami jó és Istenre bíztuk a következményeket?
2) 1Pt 3:12 és 4:7 verse szerint az imának milyen szerepe van a felhívásban, hogy az ítélet közelségének tudatában éljünk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A keresztényeket gyakran félreértették a környezetükben élők. Összejöveteleiket sokszor titkos rituáléknak bélyegezték csak amiatt, mert családok otthonaiban tartották az alkalmakat, és mások számára szokatlan módon imádták Istent. A különböző rágalmakra való tekintettel kéri Péter a hívőket, hogy illő módon képviseljék a kereszténységet szomszédaik előtt, hogy ne legyenek félreértések és ne adjanak alapot a hamis vádakhoz. Krisztust halálra adták, holott ártatlan volt és mentes minden bűntől, ezért a hívők sem várhatják, hogy velük jobban fognak bánni.

Elgondolkodtató kérdés:

1) Hogyan kerülhetek ki győztesen abból a helyzetből, amikor valaki hamis vádakkal illet magatartásommal vagy hitemmel kapcsolatosan?

Tevékenység: Beszéljük meg az osztályban, hogy milyen kép él a társadalomban a hetednapi adventistákról! Hogyan képviselhetjük helyesen Krisztust és egyházát a környezetünkben?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Sokan azért harcolnak, hogy elfogadtassák magukat a közösségben, talán ellenséges viszonyulással találják szembe magukat társadalmi környezetükben, ezért előbb-utóbb önértékelési zavarokkal vagy depresszióval is küzdhetnek. A pszichológusok szerint az ilyen kórképek kezelésének egyik legjobb módja, ha az illető nyit mások felé és szolgálja az elesetteket. Ha a nehezebb helyzetben lévőknek segítünk, abból öröm és elégedettség származik. Boldogságot, örömöt, megelégedettséget érzünk, ami csökkenti a fájdalmat és a stresszt. Önértékelésünk is javul, ha kifejezi elismerését az, akinek segítünk. Ezzel nagyon is összecseng Péter tanácsa, mi szerint szeressük egymást mélységesen, panaszkodás nélkül, szívesen lássuk vendégül egymást és használjuk mások szolgálatára a kapott lelki ajándékokat, hogy elnyerjük az ígért áldásokat.

Tevékenység: Bátorítsuk az osztály tagjait, hogy gyűjtsék ki 1Pt 3:8–4:11 szakaszából a parancsokat és rendelkezéseket, valamint a várható áldásokat! Beszéljünk egy-két gyakorlati lépésről, amit az osztály tehet annak érdekében, hogy a tanácsokat megvalósítsuk!

MONSURAT – 2. RÉSZ

Monsurat nem mondta meg a barátainak, hova megy szombatonként, de észrevették benne a változást. Sokkal felelősebb lett és nem ő volt az első, aki rosszalkodást javasolt. A szünidőben a szomszédja gyülekezetébe járt, a szülei kérdései elől pedig kitért. Amikor a család elment a mecsetbe imádkozni, ő is velük tartott, de a régen tanult imák helyett a szívében Jézushoz imádkozott. Egyszer az édesanyja kérdése után úgy érezte, hogy nem rejtegetheti tovább a hitét a szülei elől, ezért őszintén elmondta, hogy keresztény lett.

A szülei nagyon megharagudtak, eltiltották a szomszédtól és a gyülekezettől. Arra kérték a barátait és a tanárait, hogy vegyék rá a hite megtagadására. Ő viszont, akármennyire is szót akart fogani a szüleinek, nem tagadta meg a Jézusba vetett hitét. Monsuratot végül kitagadta az apja, nem fizette tovább a középiskola tandíját a hátralévő két évben, és el kellett hagynia a házat.

Monsurat rettegett az egyedülléttől, de imádkozott, és Isten békéje szállt rá. Zsolt 27:10 volt a reménysége: *„Ha apám, anyám elhagyna is, az ÚR magához fogad engem."* A gyülekezeti tagok segítettek neki fizetni a tandíjat és egy barátjánál lakhatott. Gyakran próbált beszélni a szüleivel, ők viszont nem hallgatták meg. Később azonban a gyülekezeti tagok kérésére a szülők visszafogadták, hazamehetett.

Ám nem ment minden jól, és ráeszmélt, hogy nem élhet ott tovább. Egy presbiter tanácsára a nigériai adventista egyetemre jelentkezett. Ott békében élhetett és tanulhatott. A gyülekezet támogatta. A Babcock Egyetemen ápolónőnek tanult, mára a szülei is büszkék arra, amit elért, és néhányszor meg is látogatták. Monsurat azért imádkozik, hogy egy nap a családja elfogadja Jézust. Reméli, hogy a története segít más fiataloknak is erősen megállni a hitben.

Szenvedni Krisztusért

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***1Péter 4:12-14, 19***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A próbák és a szenvedések Krisztus követői életútjának várható állomásai. Tekintsük ezeket előjognak és áldásnak!

Érezni: A próbák részét képezik a bűnösök megmentését célzó isteni tervnek.

Cselekedni: Szenteljük oda magunkat újra és újra a hűséges Teremtőnek, és tegyük azt, ami jó!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Vegyük számításba, hogy az úton lesznek próbák és szenvedések!

Ⓐ Miért kell a hívőknek számítani arra, hogy a megpróbáltatások alapvetően hozzátartoznak a kereszténYi élethez?

Ⓑ Hogyan sorakoznak fel Péter tanácsai a többi újtestamentumi igehely mellé (lásd Mt 5:10-12; 24:9; Jn 15:20; 2Kor 12:10; 2Tim 3:12; 1Pt 1:6-7; Jak 1:2-4, 12)?

II. Örüljünk, ha próbák érnek!

Ⓐ Péter szerint miért örüljön a hívő, amikor különféle megpróbáltatások érik?

Ⓑ Hogyan reagáljunk, ha Krisztus neve miatt ér bántás?

III. Kötelezzük el magunkat, hogy hűségesek leszünk!

Ⓐ Mi a különbség a hűség utáni vágyódás és az elkötelezetten hűséges élet között?

Ⓑ Miért említi Péter a hűséges Teremtőt (1Pt 4:19)? Vö. Jel 3:14! Milyen következményei lesznek az elkötelezett hűséges életnek?

Összefoglalás: Péter felszólítja az olvasóit, vegyék számításba, hogy lesznek tüzes kemencék, amelyek próbára teszik a hitüket, *„mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán”* (1Pt 4:17). Ne tartsák

ezt furcsának, hanem örüljenek, hogy részük lehet Krisztus szenvedéseiben, ajánlják magukat a hűséges Teremtő kezébe és továbbra is cselekedjenek helyesen.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Isten kezdettől fogva látja a véget és pontosan tudja, hogy mi a jó az életünk és a lelki fejlődésünk szempontjából. Látja a jellemépítés folyamatát, amit a nehézségek és a próbák csak elősegítenek (1Pt 1:6-7; Jak 1:2-4). Jézus az átélt szenvedések által tanulta meg az engedelmességet és érte el a jellem tökéletességét (Zsid 2:10; 5:8-9). Mi is úgy fejlődhetünk, ha szintén részesülünk a próbákból, amennyiben hozzá hasonlóan a hűséges Isten kezébe ajánljuk magunkat és folyamatosan törekszünk a helyes tettekre. A szenvedés általi jellemfejlődés Isten kegyelmes akarata számunkra (1Pt 4:19).

Tanítók részére: Sok írásmagyarázó felfigyelt egy nyilvánvaló törésre 1Pt 4:11 és 12 verse között. A 11. vers Isten dicsőítésével és ámennel zárul. A 12. vers egy megszólítással indul, mintha Péter egy új témát kezdene egy már megtörtént esemény alapján. Némelyek szerint talán eljutott hozzá a hír, hogy Rómában tűzvész pusztított (Néró császár uralkodása idején, Kr. u. 64-ben); az apostol pedig látta, hogy ez a megpróbáltatás tüzébe fogja sodorni olvasóit. Az időpont egyezik, de ennek ellenére nem tudhatjuk, vajon Péter utalása itt valóban a római tűzvészre vonatkozik-e. Mindenesetre Péter előre látta az üldözés erősödését, amivel a hívőknek szembesülniük kell. Azt is látta, hogy az ilyen üldözés beleillik a végidő eseményeinek a sorába (*„A vége pedig mindennek közel van”* [1Pt 4:7]). A következtetéshez pedig Ez 9:6 versét idézi: *„Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán”* (1Pt 4:17). Vajon nem maga Jézus jövendölte meg ezt a forgatókönyvet (Mt 24:9; Jn 16:2)?

Nyitó tevékenység/beszélgetés: Olvassuk el az osztályban 2Tim 3:12 versét! Beszéljünk arról, milyen tényezők vezethetnek Isten hűséges gyermekeinek üldözéséhez! Mi a magyarázat arra, hogy az osztály egyes tagjai érzik a sárkány dühét, mások pedig nem (Jel 12:17)?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: 1Pt 4:12 görög szövegének nyelvtani alakjából nem világos, hogy a megpróbáltatás tüze jelen idejű-e; esetleg ami éppen most kezdődik, vagy még a jövőben fog bekövetkezni Péter olvasóinak életében. A megpróbáltatás tüze (pyrōsis) két jelen idejű melléknévi igenévből áll, és mindkettő lehet leíró jelen (olyan eseményeket közöl, amelyek folyamatban vannak), előremutató jelen (olyan eseményeket ír le, amelyek nemsokára megtörténnek), de jövő idejű jelen is (olyan események, amelyek a jövő titkai még, de várható, hogy megtörténnek a jelenben). Ám Péter megjegyzése a 17. versben – *„itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet”* – nagyon erősen jelzi az előremutató jelent. A „ha” záradék a 14-16. versekben szintén olyan eseményt sugall, ami várható, de még éppen nem következett be.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Hogyan viszonyulunk a szenvedéshez?

(Tekintsük át 1Pt 4:12-13 verseit az osztályban!)

Péter két kulcsfontosságú pontot említ a 12-13. versekben. Az egyik, hogy nem szabad meglepődnünk a próbák és szenvedések láttán, mintha valami különös dolog történne velünk, mert erre kaptunk már előzetes figyelmeztetést (Jn 15:18-21; 16:2-4). A másik pedig az, hogy örülnünk kell, amikor szenvedés ér, mert kiváltságunk, hogy Krisztussal szenvedjünk. Dicsősége megjelenésekor (eljövetelekor) az örömünk még nagyobb lesz (1Pt 1:6-7; Jak 1:2-4). Ha megtanulunk így tekinteni a körülményekre, akkor nincs és nem is lesz semmi, amit Isten kegyelme által ne tudnánk kezelni vagy feldolgozni.

Elmélkedjünk: Hogyan reagáljunk a próbákra vagy a szenvedésre? Miért nem szabad meglepődni az ilyen dolgokon?

II. Tapasztalatunk a szenvedésben

(Tekintsük át 1Pt 4:14-16 verseit az osztályban!)

A 14. és 16. vers két „ha”-val kezdődő mellékmondatot tartalmaz, mindkettő a bántalmazást, illetve szenvedést tényként jelenti ki, akár a jelenben, akár a várható jövőben történik is. Péter tanácsot ad olvasóinak arra vonatkozóan, hogyan álljanak hozzá a valóban megtörténő eseményekhez: ha Krisztus nevéért szenvednek, tartsák azt áldásnak, és ha keresztényként szenvednek, az bizony okot ad Isten dicsőítésére. A

közbenső, 15. versben határozott tiltást kifejező szerkezetben ír, ráadásul felfedezhető benne az esetleges jövőidejűség is. Péter azt tanácsolja, hogy olvasói közül senki se szenvedjen a saját bűne vagy gonoszsága miatt. Inkább szenvedjenek szégyen nélkül keresztényként, hálás szívvel azért, hogy kiváltságuk hordozni Krisztus nevét.

Elmélkedjünk: A „keresztény" kifejezés csak itt, illetve ApCsel 11:26-ban és 26:28-ban szerepel az Újtestamentumban, amit mások általában gúnyos, megvető hangsúllyal használták. Az apostolok idejében miként segített a név újraértelmezésében az, ha a keresztények azért szenvedtek, mert azt tették, ami helyes?

III. Az ítélet ideje

(Tekintsük át 1Pt 4:17-18 verseit az osztályban!)

A 17. versben Péter magyarázatot ad arra, miért számíthatnak olvasói a megpróbáltatások tüzére. Korábban már kijelentette: *„A vége pedig mindennek közel van"* (1Pt 4:7). Eszkatológiájában lelki szemeivel látja az advent előtti ítéletet (ahhoz hasonlót, amit Ezékiel 9. fejezetének prófeciájában olvashatunk), ami Isten házán kezdődik (inkább az egyházon, semmint a templomon). Ez megtisztítja Isten háza népének tagjait, és elkülöníti a gonoszokat azoktól, *„akik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az utálatosságokért, amelyeket cselekedtek annak közepében"* (Ez 9:4). Az üldözés tüzes próbájának pontosan ez lesz a feladata. Ez 9:6 verse feljegyzi a lenvászonba öltözött férfi szavait: *„Az én szent helyemen kezdjétek el! Elkezdték hát az időseken, akik a templom előtt voltak"* (ÚRK). Előzményként idézve Péld 11:31 versét, Péter felteszi a kérdést: *„...ha pedig először mirajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának"* (1Pt 4:17)?

Elmélkedjünk: Ezékiel 8. fejezetében azt olvassuk, hogy Isten látomásban megmutatott a prófétának négy utálatos dolgot, amelyeket Isten házában követtek el (a jeruzsálemi templomban), amelyek haragra ingerelték Őt. Ezékiel 9. fejezete feljegyzi Isten ítéletét népének az utálatosságokat elkövető tagjai felett. Isten egy fehér gyolcsba öltözött férfinak ad utasítást, kinek derekán íróeszköz volt, hogy menjen át a városon és tegyen *„egy jegyet a férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az utálatosságokért, amelyeket cselekedtek annak közepében"* (Ez 9:4). Ezt követően hat fegyveres férfi kap utasítást, hogy kövessék a

gyolcsba öltözöttet át a városon, és vágjanak le mindenkit, *„...de azokhoz a férfiakhoz, akiken a jegy van, ne közelítsetek”* (Ez 9:6). Péter ebben egy előképet lát, amely bemutatja, hogy az ítélet Isten házán kezdődik. Mit jelképez „a jel”, és miért kell Isten gyermekeinek komolyan törekedniük arra, hogy megkapják?

Megbeszélendő kérdések:

1) Hogyan viszonyulunk életünk próbáihoz és a szenvedéshez?
2) Miért kell rábízni magunkat a hűséges Teremtőre és továbbra is jót tenni, még ha nehéz próbákkal és küzdelmekkel szembesülünk is?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Péter így ír Péld 11:31 versét idézve: *„És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös”* (1Pt 4:18)? Ez is tényt közlő feltételes módban van, tehát azt jelenti, hogy az igaz ember is nehézségek árán menekül meg. Mit ért ezen a Szentírás? Egyesek azt vallják, hogy sokkal könnyebb üdvözülni, mint elkárhozni. Hogyan értse egy keresztény ezt a kérdést?

Elgondolkodtató kérdések:

1) Ha azon kapom magam, hogy felteszem a kérdést: miért kell nehézségeket elszenvednem az életben, ez miért helytelen viszonyulás?
2) Mi kell, hogy történjen az életemben ahhoz, hogy képes legyek a helyes hozzáállást kialakítani arra az időre, amikor a próbák és nehézségek jönnek? Jelenleg hogyan reagálok a problémákra?
3) Hogyan tapasztaltam meg az életemben, hogy Isten hűséges, megbízható Teremtő?

Tevékenység: Beszéljünk az osztályban a világnak azokról a részeiről, ahol a keresztények jelenleg is üldöztetést szenvednek a hitükért! Hogyan tudnak ezzel megbirkózni? Szervezzünk imacsoportokat, hogy könyörögjünk értük és az osztálynak azokért a tagjaiért, akik maguk is próbákon mennek át vagy a közeljövőben vár rájuk nehézség, szenvedés!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Meglehet, az osztályunk tagjai közül nem sokan szenvedtek üldöztetést Krisztus nevéért, de mindnyájan állunk ki próbákat. Péter ebben a szakaszban nem általános, hétköznapi jelle-

gű nehézségekről beszél, hanem konkrétan arról, amikor valaki azért szenved, mert keresztény (1Pt 4:14, 16). Bele kell képzelnünk magunkat mások helyzetébe, hogy valamennyire át tudjuk érezni, mit élhettek át Péter első olvasói. Napjaink valós történeteit megemlíthetjük az osztályban, hogy érezzék, min is mennek keresztül mások.

Tevékenység: Ha lehetséges, szerezzünk egy világtérképet és tűzzük ki egy parafatáblára vagy egyéb, alkalmas felületre! Nevezzünk meg olyan helyeket, ahol ma is keresztényüldözés folyik! Fogadjuk meg, hogy folyamatosan imádkozunk az ott élő hívő testvérekért, és ha név szerint is ismerünk olyanokat, akik üldöztetést szenvednek el hitükért, akkor konkrétan könyörögjünk értük!

ISTEN HŰSÉGES FÉRJ – 1. RÉSZ

Írta: Elise Gwet

A férjem hirtelen meghalt, amikor 28 éves voltam, és öt kicsi gyermekkel egyedül maradtam jövedelem, otthon és munka nélkül, sok számlával. Annyira elcsüggedtem, hogy kértem Istent, hadd haljak én is meg. Kamerunban élek, Nyugat-Afrikában. A férjemmel evangelizációs sorozatra jártunk és egyetértettünk abban, hogy az Adventista Egyház Isten igaz egyháza, amely a Biblia igazságát tanítja. Ő akkor csatlakozott az egyházhoz, de én nem, mert tartottam a család reakciójától. Egy évig álltam ellen a férjem és a Szentlélek hívásának.

Isten viszont szólt hozzám, a férjem gyengéden vezetett, és együtt megérintették a szívemet. A férjem nem bánt velünk rosszul, és azt akarta, hogy én is pihenjek szombaton akkor is, ha nem mentem istentiszteletre. A tetteivel és a szeretetével nyert meg. Egy idő után elmentem vele a gyülekezetbe. A hozzáállása és a Szentlélek munkája meggyőzött a hibáimról. Az adventista tagok imádkoztak értem, meglátogattak, imádkoztak velem és énekeltek. Nagy hatást gyakoroltak rám a cselekedeteik, és végül nem tudtam ellenállni.

Egy szombat reggel azzal leptem meg a férjemet, hogy a gyerekekkel együtt elmentünk vele a gyülekezetbe. Olyan boldog volt! Keresztségi órákat vettem és eldöntöttem, hogy megkeresztelkedem. Keresztségem napján a férjem öröme beteljesedett. Hívő felesége, erős hite volt, és a család együtt követte az igazságot. Aznap azt mondta, hogyha bármi elválasztana bennünket, ha egy nap meghalna, akkor reméli, hogy hűséges maradok majd Istenhez és az egyházhoz. De ugyan mi baj történhetne?

Folytatás következik

Szolgáló vezetés

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***1Péter 5:1-6***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Az alázat a hatékony vezetés és a szolgálat egyik kulcsfontosságú eleme.

Érezni: Értékeljük az alázat és a szeretetteljes szolgálat lelkületét, amire maga Jézus a példa! Vágyjunk rá, hogy ilyen lelkületet tanúsítsuk mások iránt!

Cselekedni: Alázzuk meg magunkat Isten hatalmas keze alatt, hogy felhasználhasson bennünket, ahol szükséges!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Hatékony keresztény vezetés

Ⓐ Péter mire kéri a gyülekezeti vezetőket? Milyen lelkületet kell tanúsítaniuk?

Ⓑ Péter kétféle szerep betöltésére hívja a vezetőket. Melyek ezek (vö. ApCsel 20:28)?

II. Felhívás alázatra és szolgálatra

Ⓐ Péter háromféle magatartásformát ajánl a vezetőknek 1Pt 5:2-3 verseiben. Melyek ezek?

Ⓑ Milyen magatartást vár Péter minden olvasójától (1Pt 5:5-6)?

III. Alázzátok meg magatokat az Isten hatalmas keze alatt!

Ⓐ A gyülekezetvezetők hogyan lehetnek a szolgáló vezetés példái, ugyanakkor a testvérek felvigyázói is?

Ⓑ Milyen elvárást fogalmaz meg Péter a fiatalokkal kapcsolatban? Miként viselkedjenek az idősebbekkel (1Pt 5:5)?

Összefoglalás: A vezetők pásztorként és felvigyázóként is fellépnek a gyülekezetben. Péter alázatos lelkületre és szolgáló vezetésre szólít fel minden hívő irányában, legyen szó akár fiatalokról, akár idősekről.

A maga idejében Isten felmagasztalja azokat, akik megalázzák magukat az Ő hatalmas keze alatt.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Az egyháznak jó vezetőkre van szüksége, akik hatékonyan betöltik szerepüket úgy is, mint támogatók és úgy is, mint felvigyázók. Ehhez alázatra, szolgálatkészségre és példamutató életre van szükség, nem pedig arra, hogy diktátor módjára uralkodjanak. Péter kéri a vezetőket, hogy ilyen szolgáló lelkületet tanúsítsanak; a fiatalokat intsék, hogy engedelmeskedjenek az ilyen jellegű vezetésnek és mindenki tanúsítson alázatot. Az alázatos, szolgálatkész lelkületet tanúsító közösség erős és állhatatos lesz, Isten pedig felmagasztalja őket a környéken élők előtt.

Tanítók részére: A korai egyháznak kezdetleges szervezeti struktúrája volt. Az apostolok voltak az első vezetők, de az egyház nagyon gyorsan növekedett, ezért ők maguk már képtelenek voltak hatékonyan ellátni a vezetést. ApCsel 6:1-6 szakaszában találjuk annak leírását, hogyan választottak további vezetőket, hogy a jó vezetés a gyakorlatban is megvalósuljon a feladatok szétosztása nyomán. A kiválasztott férfiakat később diakónusoknak nevezték. Ez a szó (*diakonoi*) arra utal, aki mások szükségleteinek megfelelően szolgál. Később az apostolok úgy tapasztalták, hogy lelki vezetőre is szükség van minden közösségben (ApCsel 14:23; Tit 1:5). Őket nevezték véneknek (szó szerint: presbyteroi), mivel idősebb emberek voltak, érettek, nagy élettapasztalattal. Az apostolok amolyan vándor vezetők voltak, a vének pedig a helyi gyülekezetekre felügyeltek. *Az apostolok cselekedetei* 15. fejezete szerint ez a két csoport találkozott az egyház képviseletében az első jeruzsálemi tanácsban.

Nyitó beszélgetés és tevékenység: Olvassuk el együtt ApCsel 20:17-18, 28-31 verseit! Beszéljük át, milyen szerepet szánt Pál apostol ezeknek a vezetőknek az egyházban! Vessük ezt össze azokkal a szerepkörökkel, amelyeket levele címzettjeinek, a gyülekezetek vezetőinek szánt! A két leírásban mely szerepek közösek?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: 1Pt 5:1-3 szakaszában az apostol három speciális kifejezést használ a gyülekezeti vezetők megnevezésére: presbiter, gondviselő (felvigyázó) és pásztor – ez utóbbi kettőt körülírja mint fogalmat. Ugyanezt a három kifejezést használja ApCsel 20:28 is. A vének/presbiterek kifejezést fentebb már vizsgáltuk. Ez az elnevezés általános volt és a helyi gyülekezetvezetőkre használták. Az Ótestamentumban a vének tanácsadóként és a nép bíráiként tevékenykedtek. A véneknek (felvigyázóknak) különleges tulajdonságokkal kellett rendelkezniük ahhoz, hogy az újszövetségi egyházban szolgáljanak (1Tim 3:1-7; Tit 1:6-9). Péter „presbitertársként" utal önmagára (*sympresbyteros*), amivel jelzi, hogy azonosítja magát velük (1Pt 5:1).

A második és harmadik kifejezés a szerepkörökre vonatkozik, igei alakkal írja körbe az apostol. A „pásztor" vagy a „legyetek pásztorok" (*poimainō*, 1Pt 5:2) a gondoskodó szerepkört jelöli. A *poimēn* a juhász, aki a legelőkre vezeti a juhokat. 1Pt 2:25 lelkünk pásztorának nevezi Jézust. 1Pt 5:4 pedig Főpásztorként utal rá (*archipoimēn*), ami határozottan sugallja, hogy a pásztoroknak (lelkészeknek) és presbitereknek az Ő tekintélye és vezetése alatt kell dolgozniuk. Zsid 13:20 „a juhok nagy pásztorának" nevezi Jézust, mint ahogy Ő is „jó pásztornak" nevezte magát (Jn 10:11, 14), példaképként állítva elénk önmagát.

A másik kifejezés, amit Péter használ: „gondot viselvén arra" (*episkopeō*, 1Pt 5:2), felvigyázói, vezetői jelentéstartalmat hordoz. 1Pt 2:25 is lelkünk felvigyázójának nevezi Jézust (*episkopos*). A presbiterek részéről a lelki vezetés ugyanazt a szerepkört jelenti, amit Jézus is gyakorol lelkünk felvigyázójaként. Nem meglepő tehát, hogy Zsid 13:17 azt tanácsolja a hívőknek: *„Engedelmeskedjetek elöljáróitoknak, és hallgassatok rájuk, mert ők mint számadók vigyáznak lelketekre"* (ÚRK).

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Sírás az ismeret hiánya miatt

(Tekintsük át 1Pt 5:1-4 szakaszát az osztályban!)

Péter maga is vezetőként tanácsolja vezetőtársait, hogy viseljenek gondot Isten rájuk bízott nyájára, vigyázzanak rájuk, hogy Krisztus nyájából senki ne vesszen el. Aztán, amikor a Főpásztor visszatér, megkapják a dicsőség hervadhatatlan koronáját. Három feltétel szerint kell a presbi-

tereknek szolgálniuk: 1) készségesen és nem kényszerből; 2) buzgón, de nem az elvárások miatt vagy anyagi nyereségvágyból; 3) alázatosan, nem űzve a nyájat, hanem példájuk által vezetve.

Elmélkedjünk: Hogyan töltötte be e három feltételt Jézus, a Főpásztor?

II. Tanácsok a tagoknak

(Tekintsük át 1Pt 5:5-7 verseit az osztályban!)

A fiataloktól elvárható, hogy vessék alá magukat az idősebbek tekintélyének és tartsák fontosabbnak mások érdekeit a sajátjuknál. Ezt az engedelmességet az a lelkiség hatja át, amit Péter korábbi tanácsaiban megfogalmazott (1Pt 2:13–3:7).

Végül mindenkit arra int az apostol, hogy kapcsolataikban öltsék magukra az alázatot. Az 1Pt 3:10-12-ben található intés alapja Péld 3:34. Isten ellene áll a büszkéknek, de a szelídeknek és alázatosoknak készségesen adja kegyelmét, ezért Péter mindenkinek azt tanácsolja, hogy alázzák meg magukat Isten előtt, és várják, hogy Ő majd felmagasztalja őket a maga idejében. Noha az alázatot akkor (mint ahogy most is) általában a szegénységgel és alacsony társadalmi ranggal azonosították, a hívőknek nem kell aggódniuk emiatt. Csak bízzák Istenre magukat, hiszen Ő gondoskodik róluk, és bátran hagyatkozhatnak arra, hogy megadja szükségleteiket.

Elmélkedjünk: Milyen gyakorlati lépések vannak arra, hogy alázatot tanúsítsak emberi kapcsolataimban?

III. Az ellenség területén élünk

(Tekintsük át 1Pt 5:8-11 szakaszát az osztályban!)

Isten gondot visel rólunk. Ugyanakkor arról se feledkezzünk meg, hogy az ellenség területén élünk! Ezért kell önmérsékletet tanúsítanunk és vigyáznunk, mert ellenségünk, az ördög mint éhes oroszlán jár szerte, *„keresvén, kit elnyeljen”* (1Pt 5:8). Az oroszlánok titokban lesik ki prédájukat. A támadás előtti utolsó pillanatig rejtőzködnek. Nem észlelhetjük a veszélyt, csakis akkor, ha óvatosan, tiszta elmével, józanul élünk, hogy semmi ne gátolja az imaéletünket (1Pt 4:7). Nemcsak arra kaptunk figyelmeztetést, hogy legyünk óvatosak és vigyázzunk, hanem arra is, hogy álljunk ellene a rossznak, erősen állva a hitben (1Pt 5:9).

Péter emlékezteti az olvasóit, hogy nem egyedül néznek szembe az ellenség haragjával: *„ugyanazok a szenvedések telnek be testvéreiteken a világban”* (1Pt 5:9, ÚRK). Péter végül ezzel a bátorítással zárja gondolatsorát: *„miután rövid ideig szenvedtetek, ő maga fog teljessé, erőssé, szilárddá és állhatatossá tenni”* (1Pt 5:10, ÚRK). Az erőnk nem önmagunkban van, mert Isten az, aki örökkévaló dicsőségre hívott el bennünket.

Elmélkedjünk: Sátán (a sárkány) az utolsó napokban különösen dühös azokra, akik megtartják Isten parancsolatait és náluk van a Jézus bizonyságtétele (Jel 12:17). Krisztus katonáiként józanul, vigyázva kell élnünk. Hogyan élhetek ellenséges területen Krisztus katonájaként?

Megbeszélendő kérdések:

1) Milyen lelkületet tanúsítsunk emberi kapcsolatainkban, akár lelki vezetők, fiatalok vagy gyülekezeti tagok vagyunk?
2) Milyen lépéseket kell tennünk azért, hogy óvatosak, józanok és mértékletesek legyünk? Hogyan ismerhetjük ki egyre inkább az ördög módszereit? Mit jelent vigyázni és imádkozni?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A mi időnkben sokkal magasabb fokú az egyház szervezete, mint az ősegyház idejében volt. Ez az egyházban és a világban tapasztalható bonyolultság miatt szükséges. A presbiterek az Ószövetségben gyakorlatilag betöltötték a pásztorok, a felvigyázók szerepét is („püspökök”, lásd 1Tim 3:1-2; Tit 1:7; 1Pt 2:25). Rajtuk kívül lelki vezetők csak az apostolok és a diakónusok voltak, habár a diakónusok főként a gyülekezetek gyakorlati és anyagi ügyeit rendezték, míg az apostolok lelki és vallási kérdésekkel foglalkoztak (ApCsel 6:1-4; 15:2, 4, 6, 22-23; 16:4; 1Tim 5:17).

Elgondolkodtató kérdések:

1) Mi az alapja az egyházszervezet képviseleti rendszerének, és milyen bibliai elvek kapcsolódnak ehhez?
2) Miért lehetünk biztosak abban, hogy Isten folyamatosan irányítja a vezetőket egyházában? Miért törődik Jézus, a Főpásztor azzal, hogy biztonságban vezesse nyáját?

Tevékenység: Olvassuk fel az osztályban 1Tim 5:17 és Zsid 13:7, 17 verseit! Beszéljük meg, hogy az osztály tagjai miként biztosíthatják támogatásukról és elismerésükről a gyülekezet lelki vezetőit! Tervezzük el, hogy legalább egy konkrét ötletet meg is valósítunk, mégpedig a közeljövőben!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A legtöbb gyülekezeti tagnak nem sok fogalma van a Hetednapi Adventista Egyház szervezeti felépítéséről. Egyházunk alulról fölfelé építkezik, nagyrészt képviseleti választásokkal működik és adományokból tartja fenn magát. Arról sem sokan tudnak, hogy ha már a felépítés adott egy bizonyos terminusra, a vezetők részéről némi kiegyensúlyozottságot biztosító intézkedés várható fentről lefelé, amit kiviteleznek a következő választókonferenciáig vagy a Generál Konferencia soros üléséig. Hasznos lehet egy kis betekintést adni az Adventista Egyház vezetési és a tekintéllyel kapcsolatos alapelveibe, hogy a csoport tagjai megértsék a folyamatokat és az egyház működését. A *Gyülekezeti kézikönyv* hasznos az egyházszervezet megismeréséhez.

Tevékenység: Ha rendelkezésre állnak források, mutassuk be egy ábrán a vezetés szintjeit a Hetednapi Adventista Egyházban! Mutassuk be az egyház szervezetében a tekintély kétirányú hatását, hogy (Krisztuson kívül) senki vagy semmi (egyetlen szervezeti egység) sem birtokol legfőbb tekintélyt.

ISTEN HŰSÉGES FÉRJ – 2. RÉSZ

Írta: Elise Gwet

Négy hónappal később a férjem megbetegedett és kórházba akart menni. Elmentem, hogy keressek valakit, aki elviszi, de amíg távol voltam, meghalt a két idősebb gyermekünk kezei között. A gyerekek sírtak és össze voltak zavarodva. Megharagudtam Istenre, és azt kérdeztem: „Hogy történhetett ez, amikor épp odaadtam neked az életemet?" Nem kaptam választ. Én is meg akartam halni. Valahogy átvészeltük a temetést, és akkor ráeszméltem: a férjem elment. Nekem nincs munkám és öt gyermekről kell gondoskodnom.

Házat béreltünk, de hamarosan el kellett onnan költöznünk. A férjem legidősebb bátyjánál laktunk, de kilenc hónap múlva el kellett mennünk. A nagybátyám lakást bérelt nekünk, de dolgoznom kellett. A kishúgom hozzánk költözött és vigyázott a gyerekekre, míg én a piacon dolgoztam. Kemény munka volt és keveset kerestem vele. Esténként tanulni jártam, hogy jobb munkám legyen, amiből eltarthatom a családomat. Közben voltak, akik a gyerekekre vigyáztak, mások pedig étellel és pénzzel támogattak. Isten együttérző barátokat is küldött.

Másoknak is akartam beszélni Isten szeretetéről munka közben, úgyhogy adventista irodalmat is adtam el. Isten minden napra megadta nekünk, amire szükségünk volt, és a hitem erősödött. Egy év múlva állást kaptam az adventista kiadóban. Hálás vagyok Istennek, hogy gondot viselt rólunk azokban a nehéz időkben. Amikor a gyerekek elveszítették az apjukat, Isten lett az Atyjuk. Gondoskodott a szükségleteinkről és segített a gyermekeim nevelésében. Megtanítottam őket Istent szeretni és dicsőíteni, és hűségesek hozzá.

Folytatás következik

Jézus Péter írásaiban

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***1Péter 1:18-21***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Péter teológiájának és tanításának Jézus Krisztus a középpontja: az Ő tanítása, messiási munkája, szenvedése és halála, feltámadása és második eljövetele.
Érezni: Kiváltság, hogy részesülhetünk Krisztus szenvedéseiben. Hittel tekintsünk előre a dicsőségre, ami az Ő eljövetelekor lesz nyilvánvalóvá!
Cselekedni: Fordítsunk hátat az üres, hiábavaló életnek és tegyük hűségesen azt, ami a helyes, szeretetben szolgálva másokat!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Jézus a Messiás, a Megváltó és az Úr

Ⓐ Jézus életének és szolgálatának mely konkrét elemeire összpontosít Péter ebben a levélben?

Ⓑ Mi a központi üzenete Péter gondolatmenetének, ami Jézus életéről és szolgálatáról szól?

II. Járjunk Jézus lábnyomában!

Ⓐ Milyen konkrét összefüggésben kéri Péter az olvasóit, hogy járjanak Jézus lábnyomában?

Ⓑ Jézus betöltötte az ótestamentumi próféciákat. Hogyan befolyásolja ez a napi döntéseinket azzal kapcsolatban, hogy Őt kövessük?

III. Felkészülés Jézus eljövetelére

Ⓐ Mit tanácsol Péter az olvasóinak? Hogyan készüljenek Jézus eljövetelére?

Ⓑ Hogyan tekintünk a közelgő ítéletre? Félelemmel vagy sóvárgó vágyakozással? Miért? Beszéljük meg!

Összefoglalás: Péter minden fejtegetésébe belesző egy-egy világos üzenetet Jézusról. Ő az ótestamentumi próféciák Messiása, akit azért küldött az

Atya, hogy önmaga feláldozásával megváltsa népét bűnös életéből. Jézus feltámadt a halálból és hamarosan visszatér dicsőségben. A keresztény reménysége benne van.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: A hívő keresztény újjászületett élő reménységre Jézus Krisztus feltámadása által. Ez a reménység magába foglalja a mennyei örökséget is, ami soha nem vész el. Isten fenntartja nekünk, akiket a hatalma őriz meg hit által az üdvösségre, ami Krisztus eljövetelkor lesz nyilvánvalóvá. Örömmel dicsőítjük Istent az üdvösség reménységéért, és életünk átalakul, miközben az eljövendő dicsőségre várunk. Szeretjük Jézust és egymást. Türelmesen és kitartóan szenvedjük el a próbákat. Bízunk Istenben és Igéjében, majd végül elérjük hitünk célját, lelkünk üdvösségét.

Tanítók részére: Jézus megváltoztatta Péter életét, aki természete szerint vakmerő, nyers, indulatos és szókimondó volt. Gyakran beszélt úgy, hogy előtte nem gondolta át szavait. Ezért olyan ígéreteket tett, amelyeket nem tudott megtartani és Urát is megtagadta. Júdástól eltérően azonban ahelyett, hogy reményt vesztetten feladta volna a küzdelmet, Péter megtért, új tapasztalatokra törekedett Krisztussal, és a Mester legbuzgóbb követője, hirdetője lett. Az ősegyház egyik legbefolyásosabb vezetőjévé vált, amíg Pál is ilyen szerepkörbe nem került, mint a pogányok nagy apostola. Pál az egyház egyik fő oszlopának tartotta Pétert (Gal 2:9). Péter tudta, kicsoda Jézus, ismerte a hatalmát, mert tapasztalta is. Nem meglepő tehát, hogy levelében sokat ír arról, milyen fontos Jézus szerepe a hívő életében.

Nyitó tevékenység és beszélgetés: Olvassuk el együtt 1Pt 1:3-9, 18-21 verseit! Azonosítsuk be a megváltás folyamatának különböző elemeit, amelyeket e szakaszok említenek, és határozzuk meg, miként kapcsolódnak Jézus életéhez és munkájához!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: *Péter első levelét* átszövi Jézus élete és munkája. Az erre vonatkozó központi üzenet 1Pt 3:18-ban található: Jézus helyet-

tes halált halt bűneinkért, majd feltámadt az életre. A levélben egyértelmű utalások találhatók Jézus szenvedésére (1Pt 1:2, 11, 19; 2:21, 23-24; 3:18; 4:1, 13; 5:1), minden fejezetben legalább egy. Ezen kívül kitér még egyszer a mennybemenetelére (1Pt 3:22), ötször pedig a második eljövetelére (1Pt 1:5, 7, 13; 5:1, 4).

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Jézus szenvedése és halála

(Tekintsük át 1Pt 1:18-19, 2:24 és 3:18 verseit az osztályban!)

A Jézus életére és munkájára vonatkozó utalások többsége a szenvedésére és a halálára mutat. Péter a legtöbb szót Jézus szenvedéséről ejti, nagyrészt olyan összefüggésben, hogy bátorítsa azokat, akik szintén szenvednek (1Pt 1:11-12; 2:21-23; 4:1, 13-16), de teológiai értelemben Jézus halála a bűneinkért hozott áldozatként sokkal fontosabb örök üdvösségünk szempontjából (1Pt 1:18-19; 2:24; 3:18). E szakaszok szerint Jézus helyettes engesztelést végzett azért, hogy bűneinkért lefizesse a váltságdíjat. Jézus áldozata nélkül nem lenne biztosítva az üdvösségünk, csak ennek köszönhetően járulhatunk Istenhez (Jn 14:6; ApCsel 4:10-12; Zsid 9:27-28; 10:19-22; 1Pt 3:18).

Elmélkedjünk: Mennyi időt töltünk naponként vagy hetenként azzal, hogy Jézus szenvedéséről és haláláról gondolkodunk?

II. Jézus feltámadása

(Tekintsük át 1Pt 1:3, 21 és 3:18, 21 versét az osztályban!)

Bármennyire fontos Jézus halála üdvösségünk szempontjából, feltámadása nélkül mégsem lenne haszna (1Kor 15:14, 17-19; 1Pt 1:3; 3:21). Azért lehet reménységünk az örök életben, mert Ő nem halott, hanem feltámadt (Mt 28:5-6; Lk 24:5-6) és *„zsengéjük lőn azoknak, kik elaludtak”* (1Kor 15:20). A feltámadása alapján lehet bizonyosságunk afelől, hogy mi is feltámadhatunk az örök életre. Péter világosan érti ezt az elvet, és a reménység alapjaként tárja az olvasói elé, bármilyen szenvedést kell elviselniük vagy akármilyen halált kell halniuk most.

Elmélkedjünk: Róm 6:4 versében Pál Jézus feltámadását nemcsak az örök élet reménységeként említi, hanem annak jelképeként is, hogy milyen az új lelki életünk már itt, a jelenben. Min alapul az örök életünk reménysége?

III. Krisztus mennybemenetele és visszatérése
(Tekintsük át 1Pt 1:5, 7, 13, 3:22 és 5:1, 4 verseit az osztályban!)
Jézus szenvedésén, halálán és feltámadásán túl Péter Jézus életének és munkásságának további fontos eseményeire is rámutat. 1Pt 3:22-ben a mennybemenetelére utal, sőt néhány gondolatot ejt főpapi szolgálatáról is, amikor kijelenti: *„Istennek jobbján van"* (vö. ApCsel 5:31; Zsid 8:1; 9:24; 10:11-12). Ezután ötször utal Krisztus második eljövetelére mint utolsó, dicsőséges megjelenésére (1Pt 1:5, 7, 13; 5:1, 4). Ez a dicsőséges megjelenés a keresztény valamennyi reményének a csúcspontja, beteljesedése (Tit 2:13). Ez az áldott örökség, amit Isten fenntart számunkra a mennyben, ez az, amire várunk és amire elhívott az Úr (1Pt 1:4; 3:9).

Elmélkedjünk: Jézust általában úgy nevezték, hogy Jézus Krisztus (*Christos*: a Felkent, a Messiás). Ezért Péter újra meg újra kijelenti, hogy Ő az ótestamentumi próféciák által megígért Messiás, világosan rámutat erre 1Pt 1:10-12 verseiben is.

Megbeszélendő kérdések:
1) Péter az ótestamentumi prófétákra és jövendöléseikre utal 1Pt 1:10-12 verseiben. Milyen szerepe van ennek abban, ahogy Jézus életét és szolgálatát ecseteli?
2) Amellett, hogy levele legfőbb üzeneteként Jézus szenvedéseire és halálára mutat rá, miért ragadja meg Péter arra is a lehetőséget, hogy felszólítsa olvasóit: *„Az Úr Krisztust pedig szenteljétek meg a szívetekben"* (1Pt 3:15, ÚRK)?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!
Tanítók részére: Gyakran könnyebbnek találjuk azt, hogy hitelvi kérdésekről beszélgessünk, mint a kapcsolati kérdésekre való összpontosítást. Az e heti leckénk mindkettőre hangsúlyt helyez, hiszen a figyelmünket Jézus életének néhány eseményére irányítja, amelyek üdvösségünk szempontjából fontosak, ugyanakkor szól Péter és Jézus személyes kapcsolatáról is, ami átformálta az apostol életét és szolgálatát. A tanításkor vigyázzunk rá, hogy semmiképpen ne maradjanak ki a kapcsolati kérdések az üdvösség tantételbeli kérdéseire vonatkozó igehelyek miatt! Találjunk alkalmat arra, hogy beszéljünk Péter és Jézus kapcsolatáról, hiszen éppen emiatt állítja levele középpontjába a Megváltót. Hogyan szentelhetjük meg a szívünkben Krisztust mint Urunkat?

Elgondolkodtató kérdések:

1) Péter a tanításban és a reménységben is Jézusra összpontosított. Melyek voltak azok a lényeges tényezők a megtérésében, amelyek nagyszerű lelki vezetővé tették?
2) Ahhoz, hogy Jézust mint Krisztust tiszteljük a szívünkben, igyekeznünk kell értelmes kapcsolatot kialakítani vele. Ha eddig nem így lett volna, mit tehetünk azért, hogy élő reménységünk legyen Jézusban?

Tevékenység: Olvassuk el együtt 1Pt 4:1-2, 7-8 és 5:6-10 verseit! Beszéljük meg, hogy Jézus példájának hogyan kell átformálnia az életünket, ahogy ez Péter életében is történt! A környezetünknek milyen véleménye lesz a Jézussal való kapcsolatunkról annak alapján, amit az életünkben látnak? Milyen változásoknak kell bekövetkeznie?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Péter azzal kezdi levelét, hogy rámutat a változásokra, amelyeket Isten akar véghezvinni az életünkben. Lelke megszentelő munkája által választott ki bennünket a Jézus Krisztusnak való engedelmességre és a vérével való meghintésre (ez jelképes megtisztítás – 1Pt 1:2). *„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra”* (1Pt 1:3-4). Miután leírja, hogyan mennek végbe ezek a változások az életünkben és hogyan igényelhetjük az élő reménységet, azzal zárja levelét, hogy biztosítja az olvasókat: a minden kegyelemnek Istene maga fogja tökéletessé, erőssé, szilárddá és állhatatossá tenni őket (1Pt 5:10). *„Ez az átalakítás az Isten igazi kegyelme, tehát maradjatok is meg ebben mozdíthatatlanul”* (12. vers a NIV angol fordítás alapján)!

Tevékenység: Határozzunk meg a csoporttal egy munkamódszert, ami által hirdetni lehet a gyülekezet környezetében élőknek Isten kegyelmét – ahogy az Jézus Krisztus életében és szolgálatában megnyilatkozott! Milyen szerepe lehet ebben a stratégiában *Péter első levelének*?

ISTEN HŰSÉGES FÉRJ – 3. RÉSZ

Írta: Elise Gwet

Isten az évek során a szeretetének különleges bizonyítékait adta nekem. Már jóval azelőtt, hogy megházasodtam, hallottam egy fiatalembert zongorázni. Annyira megérintett, hogy azt mondtam Istennek, ha gyermekeim lesznek, az Ő dicsőségére fognak zongorázni. Isten válaszolt az imámra, és a lányom tehetséges zenész lett. Sosem engedhettem meg a zeneórákat, de természetes adottsága van hozzá. Egy barátjánál játszott a zongorán, és Isten volt a tanítója. Gyönyörűen játszik és országosan is elismerték ezt, ami pedig a legjobb, hogy Istennek ad ezért dicsőséget. A gyülekezetben játszik, sokan pedig kifejezetten csak ezért jönnek el.

Sosem volt elég pénzem félretéve a vészhelyzetre. Egy nap, amikor a fiam biciklizett, elütötte egy autó és a sofőr elhajtott. Valaki hazahozta a sebesült fiamat. Aznap meglátogatott a sógorom, aki orvos. Kétszer is felállt, hogy elmenjen, de magyarázat nélkül visszaült. Épp felállt, hogy elinduljon, mikor hazahozták a gyerekemet. A sógorom ellátta, kórházba vitte, még a gyógyszereket is megvette és hazahozta a gyereket. Később elmondta: „Nem akartam sokáig maradni ma reggel, de valami – vagy Valaki – azt mondta, hogy maradjak. Most már tudom, hogy Isten hangját hallottam!"

Igen, Isten valóban a férjem. Gondoskodik rólam, a gyermekeim az övéi és dicsőítem Őt, hogy a nevében győzelemre vitt engem, egy fiatal özvegyasszonyt a nehéz időben. Istené a dicsőség! A negyedévi adományainkból egy különleges, többfunkciós ifjúsági központot építenek a nigériai Babcock Egyetemen és egy adventista középiskolát Gabonban. Köszönetet mondunk a missziót támogató nagylelkű adományokért!

Légy az, akinek mondod magad!

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***2Péter 1:3-4, 10-11***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Az isteni hatalom ajándéka által mindent megkaphatunk, ami az élethez és a kegyességhez szükséges.

Érezni: Tapasztaljuk a bizonyosságot, ami abból fakad, hogy ismerjük a keresztényi élet titkát!

Cselekedni: Legyünk sokkal buzgóbbak, hogy tegyük bizonyossá kiválasztásunkat, fejlesztve a keresztényi erényeket!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Az eredményesség titkai a keresztényi életben

Ⓐ Isten nagy és drága ígéretei miként segítenek elkerülni a romlást, ami a kívánság által van a világban?

Ⓑ A keresztényi erények miként kapcsolódnak egymáshoz úgy, hogy azok által létraként juthatunk mindig feljebb az Úr Jézus Krisztus megismerésének útján?

II. Bizonyosságot találni az örök életben

Ⓐ Hogyan írja le Péter az üdvbizonyosságra jutás folyamatát?

Ⓑ Miért biztat az apostol, hogy törekedjünk biztossá tenni elhívásunkat és kiválasztásunkat?

III. Megismerni Jézus Krisztust

Ⓐ Péter szerint mit tehetünk azért, hogy megismerjük Őt, aki elhívott minket, és így elnyerjünk mindent, ami az életre és a kegyességre való?

Ⓑ Milyen következményekkel jár az, ha biztossá tesszük elhívásunkat és kiválasztásunkat**?**

Összefoglalás: Péter megnevezi azokat az eszközöket, amelyek által a hívők biztossá tehetik elhívatásukat és kiválasztásukat. Így nem buknak el és nekik szól az ígéret: *„majd dicsőségesen mehettek be a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába”* (2Pt 1:10-11, RÚF).

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Lehetséges isteni természet részeseivé válni és megmenekülni a romlástól, ami a gonosz vágyak miatt van e világban. Lehetséges eljutni a keresztényi életben a bizonyosságra és majd bemenni Urunk örök országába.

E szakaszban Péter elmondja, hogyan érhetjük el ezeket a célokat. Ismernünk kell Jézus Krisztust, aki elhívott, hogy az Ő szentségére alakuljunk át (vö. 1Pt 1:15-16). Miután felsorolja a keresztényi erények létrafokait, Péter kijelenti: *„Mert ha ezek megvannak és gyarapodnak bennetek, nem lesztek sem tétlenek, sem gyümölcstelenek a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében”* (2Pt 1:8, ÚRK). Az Igében fellelhető drága ígéretek ereje által isteni természet részesei lehetünk, megszabadulva a világi romlott természettől.

Tanítók részére: Fontos, hogy e szakaszon belül megtaláljuk a helyes viszonyítási és kapcsolódási pontokat, különben az osztály tagjai azt fogják leszűrni maguknak, hogy az egész arról szól, miként haladhatunk fokról fokra felfelé a keresztényi erények sorában, míg el nem érjük – saját erőnkből – a sikert. Habár igaz, amit Péter mond: *„ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván...”* (2Pt 1:5), semmiképpen nem arra bátorítja olvasóit, hogy önerőből haladjanak felfelé a létrán! Arra a következtetésre sem jut, hogy a hívőknek Isten érdemeket tulajdonít az erőfeszítéseik miatt. A 3. versben ezzel kezdi a gondolatmenetet: *„az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való”*. Majd hozzáteszi: *„igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot”* (2Pt 1:4). Minden jó dolog Istentől származó ajándék, de szabad akaratunk alapján meghozott döntésünkkel komolyan kell azon munkálkodnunk, hogy biztossá tegyük elhívatásunkat és kiválasztásunkat (1Pt 1:10).

Nyitó tevékenység/beszélgetés: Olvassuk el együtt 2Pt 1:2-4 verseit! Beszéljük meg, milyen eszközöket említ Péter, amelyeket Isten elrendelt és amelyek által lelki győzelemre juthatunk!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!
BIBLIAKOMMENTÁR

I. Jézus Krisztus központi szerepe

(Tekintsük át 2Pt 1:1-2 verseit az osztályban!)

Második levele elején (2Pt 1:3) Péter tovább hangsúlyozza Jézus Krisztus központi szerepét, amit már az első levélben is láttunk. Az első tizenöt versben, amit tanulmányozni fogunk a héten, hat egyértelmű utalás történik Jézus Krisztus személyére, vagy úgy, mint Úrra, vagy mint Istenre, ehhez járulnak még egyéb utalások a személyes névmások által. Az 1. versben egy görög nyelvtani szerkezettel egyszerre nevezi Jézust Istennek és Megváltónak. A 2., 8., 11., 14. versekben Jézust a mi Urunknak nevezi az apostol. A 2. vers kivételével mindegyikben Jézus Krisztusnak vagy Jézusnak, a Messiásnak nevezi. 11. vers: Urunk és Üdvözítőnk. Világos, hogy Péternek nagyon mély ismeretei voltak Jézus Krisztusról, és ezeket át is akarta adni olvasóinak. Az apostol kiváltságnak tartotta, hogy a Jézustól kapott nevet viselhette (Simon Péter – „a kő[darab]") és Jézus Krisztus szolgájaként, apostolaként dolgozhat (1. vers).

Elmélkedjünk: Jézus lényének és munkájának mely szempontja a legfontosabb számomra? Hogyan tehetem Őt a legfontosabbá az életemben?

II. Isten kegyelmének ajándékai

(Tekintsük át 2Pt 1:3-4 verseit az osztályban!)

Isten hatalma mindennel megajándékozott bennünket, ami az életre és a kegyességre való az Ő ismerete által, aki a saját dicsősége és jósága folytán hívott el bennünket. A 2. vers szerint a kegyelem és a békesség bőséggel a miénk, ha ismerjük Istent és Jézust, a mi Urunkat. A 8. vers szerint pedig jó, ha őrizkedünk attól, hogy tétlenek és terméketlenek legyünk a mi Urunk Jézus Krisztus ismeretében.

Péter arra is hív, hogy növekedjünk a kegyelemben, valamint Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus ismeretében. Úgy tűnik, Péter számára Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus ismerete kulcsfontosságú a keresztény növekedéshez. Isten igen nagy és értékes ígéreteket adott nekünk.

Ha hiszünk bennük, isteni természet részeseivé válhatunk, elkerülve a világban lévő romlottságot és a bűnös természetünk által gerjesztett, gonosz vágyak rombolását. Az erő az ígéretben van (Róm 4:21).

Elmélkedjünk: Hogyan nyilvánul meg Isten kegyelme és ereje a mindennapjainkban? Hogyan tapasztaljuk az ígéretekben rejlő erőt?

III. A keresztényi erények felsorolása
(Tekintsük át 2Pt 1:5-11 szakaszát az osztályban!)
Péter itt megnevezi a tulajdonságokat, amelyekre egy kereszténynek törekednie kell és amelyeket gyakorolnia kell, hogy eredményes, gyümölcsöző legyen az Úr Jézus Krisztus ismeretében. Aki emlékszik rá, hogy bűneit lemosta Jézus vére (9. vers) és biztossá akarja tenni elhívását és kiválasztását (10. vers), abban egyre jobban kifejlődnek e vonások (8. vers). Így bizonyos lehet abban, hogy nem bukik el (10. vers), *„majd dicsőségesen mehet... be a mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus örök országába"* (11. vers, RÚF). Időzzünk még ezeknél az erényeknél! Beszéljük meg, hogyan kapcsolódnak egymáshoz, mint a létra fokai, lelki növekedésünket és előrehaladásunkat munkálva!

Elmélkedjünk: Péter listájából mennyi erény mutatkozik meg az életemben? Milyen szempontból növekszem vagy stagnálok?

Megbeszélendő kérdések:
1) Péter felsorolása mennyiben egyezik Pál listájával a Lélek gyümölcseiről (Gal 5:22-23)? Hogyan mutatkozhatnak meg az életünkben a fejlődő keresztényeknek ezek a tulajdonságai?
2) Mit ért Péter azon, hogy *„amíg ebben a sátorban vagyok"* (2Pt 1:13)? Vö. 2Kor 5:1-4 verseivel! Ezek szerint az apostol hogyan vélekedik az ember természetéről?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Egyes hetednapi adventisták úgy hiszik, hogy a végidőben lesz a hívőknek egy csoportja, akik elérik az abszolút tökéletesség állapotát. Mások szerint az elérendő tökéletesség viszonylagos és inkább a hit és gyakorlat érettségéről beszélnek, mint abszolút tökéletességről. Ellen G. White ezt írja Krisztus parancsáról, hogy legyünk tökéletesek (Mt 5:48): „Mi is tökéletesek lehetünk saját terü-

letünkön, miként Isten az Ő szférájában" (*Testimonies for the Church*. [Bizonyságtételek a gyülekezetnek.] 4. köt. 455. o.). Ez a kijelentés relatív vagy erkölcsi jellemtökéletességet sugall (lásd *Krisztus példázatai.* Budapest, 1999, Advent Kiadó, 226-228. o.). Mindazonáltal okos dolog, ha nem engedjük magunkat mellékvágányra terelni. 2Pt 1:8-11 szakaszában nincs semmi, ami az abszolút tökéletességről szólna, csak a győzelemről és a bizonyosságról. Figyeljünk oda a szöveg mondanivalójára!

Elgondolkodtató/gyakorlati kérdések:

1) Milyen bibliai ígéretek bizonyultak óriási segítségnek a harcban, hogy elkerüljük a romlottságot, ami a gonosz vágyak miatt van a világban?
2) Hol találjuk magunkat a keresztényi értékek létráján? Miben kell még növekednünk?

Tevékenység: Olvassuk el együtt 2Pt 1:8-11 szakaszát! Beszéljük át, milyen következményekkel jár (a 8-9. vers alapján), ha megvannak bennünk az 5-7. versekben felsorolt tulajdonságok, ellenben azzal, ha nincsenek! Miért fontos komolyan törekedni arra, hogy bizonyossá tegyük elhívatásunkat és kiválasztásunkat?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Az üdvösség tekintetében finom egyensúly van a bizonyosság és az önbizalom között. „A magabízás veszélye fenyegeti azokat, akik elfogadva Krisztust meggyőződésük ébredésekor ezt mondják: most már meg vagyok mentve. Szem elől tévesztik, hogy gyengék, és hogy állandóan mennyei erőre van szükségük. Nem készültek fel Sátán cselfogásaira és a kísértésekre. Sokan Péterhez hasonlóan a bűn örvényébe esnek. Pál apostol így figyelmeztet: »*Aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék*« (1Kor 10:12). Csak akkor vagyunk biztonságban, ha sohasem önmagunkban, hanem állandóan Krisztusban bízunk" (i. m. 103. o.).

Tevékenység: Végezzünk egy titkos közvélemény-kutatást a csoportban (legyen titkos azért, hogy megőrizzük a bizalmas légkört); ennek alapján kiderül, hogy 1) kinek van üdvbizonyossága, 2) véleményük szerint mi a bizonyosságuk (vagy bizonytalanságuk) alapja. Beszéljük meg az eredményt az osztályban!

KÉPBEN LENNI ISTENNEL

Írta: LeDoux Bako

Hivatásos fényképészként esküvőkről, egyéb fontos alkalmakról, sporteseményekről és a televízió számára készítek felvételeket. Amikor adventista lettem, nem tudtam, hogyan fogom megtartani a szombatot, mivel ha meg akartam tartani a munkámat, akkor is dolgoznom kellett. Így csak akkor mentem gyülekezetbe, ha nem volt feladatom.

Viszont nem volt békességem, amikor szombaton dolgoztam, és nem tudtam előre jutni, sőt a családtagjaim megbetegedtek vagy váratlan kiadásaink lettek. Kértem a lelkészeket, hogy imádkozzanak értünk, és Isten közbelépett. Elveszítettem a munkámat, ekkor viszont rájöttem, hogy szabadúszó is lehetek. Amikor hallottam egy prédikációt arról, hogy minden áron hűségesnek kell lennünk Istenhez, tudtam, hogy Ő késztet engem. Elhatároztam, hogy nem vállalok el szombati felkéréseket. Eltökéltem, hogy Isten gondviselésére bízom magam.

Ez nem mindig egyszerű. Volt, hogy haladékot kellett kérnünk a főbérlőtől, de Isten velünk volt. Amikor úgy tűnt, túl sok adósságunk van, összefutottam egy régi ügyfelemmel, aki hosszú ideje tartozott már nekem, és amikor elbúcsúztunk, a kezembe nyomta a pénzt. Hónapokkal később egy másik volt ügyfelem fizetett nekem, pedig arról már elfeledkeztem. Nem keresek annyit, mint korábban, de Isten másképp is meg tud bennünket áldani. Kevesebbszer vagyunk betegek és kevesebb váratlan számlát kapunk. Nincs okom tartani a jövőtől, és másokat is hűségre bátorítok, mert Isten mindig ad megoldást.

Prófécia és a Szentírás

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***2Péter 1:16-21***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A Szentírás hiteles forrás, amelyből megismerhetjük Isten akaratát és az üdvösség útját Jézus Krisztus által.

Érezni: Krisztus kinyilatkoztatása a Szentírásban jobb forrás a hit és a remény szempontjából, mint bármilyen szubjektív tapasztalat.

Cselekedni: Adjuk a legfontosabb helyet életünkben a Szentírásnak, ami olyan, mint egy lámpás a sötétben!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Meghízható prófétai szó

A Péter kijelentette, hogy a prófétai szó megbízhatóbb, de minél?

B Mi teszi a prófétai szót olyan megbízhatóvá, mint amilyen a világosság a sötétben?

II. A szubjektív tapasztalatok kockázatai

A Péter mennyire bízott a Jézussal szerzett tapasztalataiban?

B Milyen veszélyekkel jár, ha csak a saját tapasztalatainkra támaszkodunk?

III. Bízzunk Istenben és az Igében!

A Miért kell jobban bízni Isten Igéjében, mint saját, szubjektív tapasztalatainkban?

B Miről mondja Péter, hogy „mindenekelőtt" tudnunk kell? Milyen jellegű a kinyilatkoztatás és ihletés folyamata, amiről a 21. versben ír?

Összefoglalás: Péter említést tesz a Jézussal szerzett saját tapasztalatairól, amit megbízható alapként közöl a Jézus hatalmáról és eljöveteléről szóló tanításában. Ám ezt követően azt is kijelenti, hogy Isten prófétai Igéje biztosabb, mint a mi szubjektív tapasztalataink, mert ennek forrása maga a Szentlélek.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Az ember hajlamos a tapasztalataiban és az érzékeiben bízni. Ezt megbízhatónak, sőt racionálisnak és tudományosnak is tartjuk. Az empirikus tudomány alapja a megfigyelés. Az érzékeink azonban becsaphatnak. Miután Péter utalt a tapasztalatok értékére az evangélium igazságának bizonyítékaként, továbblépett az igazság próbájának újabb szintjéhez. Kijelentette, hogy a valóság és az igazság szempontjából létezik még megbízhatóbb alap: Isten prófétai szava. Ez nem ember akaratából származik, hanem a Szentlélek ihletése nyomán szóltak Isten emberei.

Tanítók részére: Korunkban nagy tekintélye van a tudománynak, az emberek mégis kétlik, hogy objektív módszerekkel meg lehet-e határozni, mi az igazság. A modern korban az igazságot empirikus módszerekkel igyekeztek megismerni, kizárva minden ellenőrizhetetlen változót, mint például a természetfelettit. A dolgok minden szempontját szigorú vizsgálati körülmények között kell tartani, több megfigyelő részvételével, hogy az eredmény biztos legyen. Sok területen – mint például a vallás kérdéseiben – hosszú időn keresztül sem jött létre megegyezés, ezért kétségesnek tartják, hogy szolgálhat-e biztos eredményekkel ez a módszer. A posztmodern gondolkodás pedig tagad minden abszolút igazságot és minden nagy elbeszélést – metanarratívát, ami magyarázatot kínál. Az igazság alapjának a természetes tapasztalatot fogadták el, amiből az a következtetés adódik, hogy minden igazság szubjektív, az egyén saját tapasztalataitól függ. Péter üzenete hogyan utal erre a feszültségre?

Nyitó tevékenység/beszélgetés: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy olvassák fel Mt 16:27–17:8 és 2Pt 1:16-18 verseit! Beszéljük meg, milyen érveket sorol fel Péter a Jézusra vonatkozó kijelentéseinek bizonyítására! Vajon Péter hogyan különböztette meg a valódi tapasztalatot a merő képzelgéstől?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Péter nyíltan szembehelyezkedik a tanításának valóságtartalmát és tekintélyét megkérdőjelező szkeptikusokkal. Nem okosan kiagyalt történeteket mondott el a hívőknek, hanem a

saját, valóságos tapasztalatairól beszélt. Azt várhatnánk, hogy ez az állítás hitelessé teszi a bizonyságtételét, de a szkeptikusok éppen ellenkezően fogadják. Hányszor kétkedünk mi is, miközben nem vesszük észre, hogyan lehet a saját élethelyzetünkre vonatkoztatni a Szentírást?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Kettős játszma

(Tekintsük át 2Pt 1:19 versét az osztályban!)

Péternek a szemtanúként elmondott bizonyságtétele is megbízható, de újabb, még megbízhatóbb bizonyságtétellel érvel, ami nem vallhat kudarcot. Az érzékeink által nyert bizonyíték tévútra vezethet, ami bizony időnként meg is történik. A Szentírás újra meg újra figyelmeztet: ne engedjük, hogy érzékeink becsapjanak (Mt 7:15; 24:24; 2Kor 11:13-14; 2Thessz 2:9-10; Jel 13:13-14)!

Sok illuzionista él meg abból, hogy trükkökkel szórakoztatja a közönséget, becsapva őket. A legnagyobb varázsló azonban maga Sátán. Hihetetlen jeleket és csodákat visz végbe, gyakran olyanok által, akik vevők az elméleteire. Péter tudta, milyen veszélyekkel jár, ha csupán az érzékeinkre hagyatkozunk, ezért az igazság megismerésének biztonságosabb forrását javasolta. Isten Igéje az igazság egyetlen biztonságos és megbízható forrása, *„amelyre jól teszitek, ha figyelmeztek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben”* (2Pt 1:19).

Elmélkedjünk: *„A nap”* kifejezés „az Úr napjára” vonatkozik, amit sóvárogva vártak a hívők és várunk mi is (2Pt 3:10), és amit „Isten napjának” (2Pt 3:12), „az ítélet napjának” (2Pt 2:9; 3:7) és a „meglátogatás napjának” (1Pt 2:12) nevez az apostol. Ez a második advent. A „hajnalcsillag” kifejezés magára Jézusra vonatkozik, hiszen Jel 22:16-ban kijelenti önmagáról: *„Én vagyok... ama fényes és hajnali csillag.”* A hajnalcsillag onnan kapta a nevét, hogy a reggeli égbolton ez a legfényesebb csillag, az éjszaka utolsó sugara, és az új nap kezdetén elhalványodik. A csillagászok a Vénusszal azonosítják a hajnalcsillagot, aminek nevezte Jézus önmagát. A hajnalcsillag akkor kel fel a szívünkben, amikor „a nap lenyugszik”. Mit teszünk, hogy felkészüljünk az igazi Hajnalcsillag felkeltére a szívünkben?

II. A prófétai szó eredete

(Tekintsük át 2Pt 1:20-21 verseit az osztályban!)

Péter így kezdi a 20. verset: *„Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy..."* (ÚRK). Nincs semmi, amit olvasóinak fontosabb lenne megérteni, mint azt, hogy minek alapján értjük meg Isten prófétai szavát. A prófétai szó nem ember akaratából támadt, *„hanem a Szentlélektől indíttatva szólottak az Istennek szent emberei"* (2Pt 1:21). Isten emberi eszközökre bízta üzenetét, hogy így nyilatkoztassa ki saját gondolatait a Szentlélek munkája által. A kezdeményezés és az üzenet Istené, Ő a felelős annak tartalmáért és megőrzéséért.

„A Bibliát ihletett emberek írták, de nem Isten gondolkodás- és kifejezésmódja szerint, hanem emberi módon. Isten mint író nincs jelen lapjain. Az emberek gyakran mondják, hogy ilyen vagy olyan kifejezés nem vall Istenre. Isten nem helyezte magát a szavak, a logika vagy a retorika próbája alá a Szentírásban. A Szentírás írói Isten tollforgatói voltak, nem pedig tolla" (*Szemelvények Ellen G. White írásaiból.* 1. köt. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 20. o.). Azután tovább tisztázza a gondolatot: „Nem a Biblia szavai, hanem az írók voltak ihletettek. Az ihletettség nem a szavakra vagy kifejezésekre hat, hanem magára az emberre, akit a Szentlélek befolyása bizonyos gondolatokkal tölt el. A szavak azonban az egyéniség jegyét is hordozzák. Az isteni elme és szándék összefonódik az emberivel, és így lesz az emberi kijelentés: Isten Igéje" (i. m. 20. o.).

Elmélkedjünk: Mennyire bízhatunk az isteni tényezőben a Szentírás létrejöttének a folyamatában?

Megbeszélendő kérdések:

1) Mit tanulhatunk az Istennel szerzett és ígéreteiből nyert tapasztalatokból? Mennyire erősítik ezek a belé vetett bizalmunkat? Miért bízhatunk – és kell is bíznunk – Istenben akkor is, amikor az érzékeink mást mondanak?
2) Mi teszi a prófétai szót olyannyira megbízhatóvá? A próféciák teljesedéséről szóló feljegyzések miként építik Isten Igéjének a megbízhatóságába vetett bizalmunkat?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Elgondolkodtató kérdések:

1) Néha talán azon kapjuk magunkat, hogy nem viselkedünk úgy, mintha bíznánk a Szentírás feljegyzéseiben. Mikor, milyen területen fordul ez elő?
2) Ha a Szentírás egyetlen próféciája sem származott a próféta saját értelmezéséből, mi lehet a biztonságos módja annak, hogy eljussunk az Isten szerinti magyarázatra?

Tevékenység: Olvassuk el az osztályban 2Tim 3:14-16 verseit! Beszéljük meg, Pál szerint minek alapján értelmezte Timótheus a Szentírást, és milyen értéke van a Szentírás helyes értelmezésének minden hívő számára?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: **Bizonyos igazságok esetében az értelmi elfogadásnál vagy helyeslésnél többre van szükség. Jak 2:19 arról beszél, hogy még a démonok is hisznek Istenben, de ez a hit nem menti meg őket. Jakab apostol szerint a hithez gyakorlatnak is tartoznia kell (Jak 2:14-17). A „hitnél" még jobb kifejezés a „bizalom".**

A bizalom nem csupán bizonyos valóságok értelmi elfogadását jelenti, hanem azt, amikor az ember kész elkötelezni magát a tettek mellett is annak a meggyőződésnek az alapján, hogy Isten tudja, mi a legjobb. Kinyilatkoztatta akaratát az Igében, és amennyiben elkötelezzük magunkat, erőt is ad annak teljesítéséhez.

Tevékenység: Vázoljunk fel az osztályban egy listát a beteljesedett próféciákról és teljesedésük bizonyítékairól! Beszéljük meg, milyen bizonyosságunk lehet a Szentírásban!

ANASTASIE NDAH – 1. RÉSZ

Bibliamunkásként dolgozom. Az egyik nap késztetést éreztem, hogy egy szokatlan csoporttal foglalkozzak. Munkába menet az egyház irodájának kapujánál álldogáló fiúkra néztem. A többségük hajléktalan volt, én pedig kíváncsi lettem, hogy hiányzik-e nekik az édesanyjuk. Izgultam, amikor odaléptem hozzájuk, ők pedig érdeklődve néztek rám. Biztos voltam benne, hogy éhesek. Úgy éreztem, Isten arra késztet, hogy beszéljek nekik az irántuk érzett szeretetéről. „Mintha az anyukátok lennék, szeretnélek benneteket megismerni" – mondtam bátran.

A fiúk elég félénkek voltak és én is izgultam. Mégis addig mosolyogtam és beszéltem hozzájuk, amíg kényelmesebben nem éreztük magunkat. Leültem velük egy fa alá, hogy tovább beszélgessünk. Meséltem egy kicsit magamról, és elmondtam nekik, hogy Isten mennyire szereti őket. Erre ők is megnyíltak. Meghívtam őket a következő hétre is.

A következő hétfőn ételt is vittem magammal, mert tudtam, hogy a fiúk mindig éhesek, különösen a hajléktalanok. A legtöbben a kéregetésből kapott és a pékségben megmaradt ételen éltek. Láttam az arcukon a mosolyt, amikor megérkeztek. Éhesen ettek és utána beszélgettünk. Néhányan annyira megbíztak bennem, hogy elmondták, az az étel nem a kedvencük. Minden héten kicsit mást vittem, hogy időnként mindenkinek a kedvére tegyek. A fiúk pedig örültek.

Folytatás következik

Hamis tanítók

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***2Péter 2:1-3***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Bár voltak szemtanúk és rendelkezésünkre áll Isten prófétai Igéje, mégis támadnak romboló eretnekségeket állító hamis tanítók, akik csak kitalált meséket hirdetnek.

Érezni: Tartsunk a rombolástól, amit a hamis tanítók hoznak magukra és másokra!

Cselekedni: Legyünk elővigyázatosak, hogy meg tudjuk különböztetni az igazat a hamistól!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Sátán stratégiája az igazság ellen

Ⓐ Minden igazságnak van hamisítványa. Napjainkban milyen hamisítványok léteznek Isten Igéjének igazságaira?

Ⓑ Milyen jelek alapján ismerjük fel a csalók jellegzetességeit?

II. Isten tevékenysége a gonosszal szemben

Ⓐ Milyen korábbi példákat idéz Péter annak bizonyítására, hogy a kapzsiság és a kívánság romláshoz vezet?

Ⓑ Milyen példákkal mutatja be, hogy Isten képes megmenteni az Őt félőket?

III. Ismerjük meg Urunkat és Megváltónkat, Jézus Krisztust!

Ⓐ Hogyan kerülhetjük el a világban lévő romlást, ha megismerjük Jézus Krisztust?

Ⓑ Hogyan kerülhetjük el, hogy csalás áldozatai legyünk, belemerüljünk a bűnbe és az legyőzzön?

Összefoglalás: Világunkban a bűn, a kívánság, a kapzsiság, a csalás és a tekintély gyűlölete uralkodik, Isten azonban pontosan tudja, hogyan mentse meg az Őt félőket ezektől a kísértésektől és vigye a hitetleneket

az ítélet napjára. Üdvösségünk abban van, hogy ismerjük Urunkat és Megváltónkat, Jézus Krisztust.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Ahogy igaz próféták léteznek (2Pt 1:21), hamis próféták és hamis tanítók is bőven vannak minden korban (2Pt 2:1). Minden igazságnak lehet hamisítványa. Aki egyszer már megismerte az Úr Jézus Krisztust, de újra engedi, hogy a világ romlása elborítsa, annak állapota rosszabb lesz, mintha soha nem ismerte volna az igazság útját (2Pt 2:20). A hamis tanítók, akiktől Péter óvja olvasóit, hívők voltak, de anyagi haszonért elhagyták az egyenes utat (2Pt 2:3, 15) és romboló eretnekségeket tártak mások elé, sőt, az Urat is megtagadták, aki megváltotta őket (2Pt 2:1). Ítéletük bizonyos (2Pt 2:3, 9-10, 12). Az Úr azonban tudja, hogyan mentse ki az Őt félőket ezekből a kísértésekből (2Pt 2:9), és Péter arra hívja olvasóit, hogy utasítsák el a hamis tanítók csalásait.

Tanítók részére: Szoros a kapcsolat 2Pt 2:1–3:3 és Júd 3-19 között, párhuzamokat is felfedezhetünk. Hasznos lenne mélyebben tanulmányozni ezeket azért, hogy szélesebb képet kapjunk az egyház helyzetéről Péter és Júdás idejében. Sok meglepő hasonlóság van, fellelhető számos különbség is, amelyek gazdagítják a helyzetértelmezést, mint ahogy a négy evangélium elolvasása is segít teljesebb képet kapni Jézus életéről és szolgálatáról. Nem tudni pontosan, milyen az összefüggés *Péter második levele* és *Júdás levele* között, de a párhuzamok tagadhatatlanok.

Nyitó tevékenység/beszélgetés: Olvassuk el az osztályban 2Pt 2:1-19 és Júd 3-16 szakaszát! Vessük össze a két szakaszt a hasonlóságok és különbségek szempontjából, majd beszéljük meg a korai keresztény egyház helyzetét, ami ilyen fokú aggodalomra adott okot mindkét író lelkében! Mennyire tűnik ki ezekből a szakaszokból, hogy ez a jelenség járványszerűen terjedt a keresztény egyházban?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Körülvesznek olyan hatások, amelyek lemerítik lelki energiánkat és rombolják a lelki életünket. Vagy megadjuk magunkat ezeknek, így azok legyőznek, vagy keressük Isten kegyelmét és erejét, hogy mi győzzünk felettük. Péter szerint ha ezek az erők legyőznek, rosszabb állapotba kerülünk, mintha soha nem ismertük volna meg az igazságot.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az igaz és a hamis

(Tekintsük át 2Pt 2:1-3 verseit az osztályban!)

Péter az 1:21 versében említett igaz prófétákat ellentétbe állítja az egyházban jelentkező hamis prófétákkal és tanítókkal. Romboló eretnekségeket hirdetnek, beleértve Jézus és a bűnért hozott áldozata tagadását, de ezzel pusztulást hoznak magukra (2Pt 2:1). Sajnos *„sokan fogják követni azoknak romlottságát; akik miatt az igazság útja káromoltatni fog"* (2Pt 2:2). Őket a kapzsiság motiválja, anyagi haszon reményében hitetik el az ártatlan embereket (2Pt 2:3, 15). Számukra régóta készen van az ítélet (2Pt 2:3).

Elmélkedjünk: Milyen jellegű üzenetekkel jelennek meg a hamis próféták ma a gyülekezetben és a világban? Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy felismerjük őket, ha találkozunk velük?

II. Az istenfélelem megnyilvánulásai az istentelenség közepette

(Tekintsük át 2Pt 2:4-10 szakaszát az osztályban!)

Péter felsorol néhány példát a 3. versben tett kijelentésének szemléltetésére a hamis prófétákra váró ítéletről, ami nem késik, és pusztulásukról, amit el nem kerülhetnek. Először utal az angyalokra, akiket Isten kivetett a mennyből és a *„sötétség láncaira adta oda őket, hogy fenntartassanak az ítéletre"* (2Pt 2:4). Ezt követően az ősi világot említi meg, amire Isten özönvizet küldött, amelyben elpusztultak a gonoszok, de az Úr megőrizte Noét, az igazság hirdetőjét és vele hét másik személyt (2Pt 2:5). Utána Sodomáról és Gomoráról ír, a két városról, amelyek elégtek annak példájaként, hogy mi fog történni az istentelenekkel (2Pt 2:6). Szól Lótról is, akit megmentett az Isten: *„ő, az igaz, közöttük lakott, s a gonosz cselekedeteket látva és hallva napról napra gyötörte igaz lelkét"* (2Pt 2:7-8, ÚRK).

Ha Isten meg tudta menteni Noét és Lótot istentelen, romlásra ítélt környezetéből, akkor – hangsúlyozza Péter – azt is tudja, hogyan mentse meg az istenfélőket a próbákból és kísértésekből (*peirasmos*) és tartsa fenn a gonoszokat az ítélet napjára (2Pt 2:9). Péter kijelenti, hogy ez különösen igaz azokra, *„akik a testet követve tisztátalan vágyaikban járnak, és az Úr hatalmát megvetik”* (2Pt 2:10). Az ilyen erkölcsi romlás és gúnyolódás szinte minden hamis tanító magatartásának gyökere.

Elmélkedjünk: Vö. 1Kor 10:13 és Mt 6:13! Mit tesz Isten azért, hogy megmentsen a kísértéstől?

III. Hogyan ismerjük fel a hamis tanítókat?
(Tekintsük át 2Pt 2:10-19 szakaszát az osztályban!)
Egyes tulajdonságok tipikusnak mondhatók Péter jellemzése szerint. A már korábban említetteken kívül a levélnek ez a része a gyalázkodást és az istenkáromlást említi (2Pt 2:10-12), továbbá tivornyázást a lakomákon (2Pt 2:13), csábítást és paráznaságot (2Pt 2:14), telhetetlenséget az anyagi javakban (2Pt 2:14-15), fellengzős, üres szólamokat, valamint azt, hogy visszacsábítják az embereket a bűn rabságába, amiből korábban már megszabadultak (2Pt 2:18; vö. Júd 4, 8, 10-13, 16).

Elmélkedjünk: Péter és Júdás szerint mi jellemző azokra, akik úgy akarnak középpontba kerülni, hogy azt állítják: új és izgalmas igazságot találtak?

IV. Milyen veszélyekkel jár az, ha valaki visszaesik bűnös életmódjába?
(Tekintsük át 2Pt 2:20-22 szakaszát az osztályban!)
Péter kijelenti, hogy aki megmenekült a világ romlásából, mert szoros kapcsolatot alakított ki Jézus Krisztussal, de aztán visszaesett ugyanoda és a bűn ismét magával rántotta, sajnos sokkal rosszabb állapotba kerül, mint amilyenben korábban volt. Olyan, mint az oktalan, ösztönétől vezérelt állat (vö. 2Pt 2:12), akár a kutya és a disznó, ami visszatér jóval nem kecsegtető útjára (2Pt 2:22). Isten szent parancsolatot adott, hogy azt kövessük (2Pt 2:21). Aki visszatér a bűnbe, annak jobb lett volna, ha soha nem ismeri meg az igazság útját. Most sokkal többért felel és szigorúbb ítéletben lesz része (vö. Zsid 6:4-6; 10:26-28).

Elmélkedjünk: Jak 3:1 rámutat: a tanítóknak súlyosabb ítéletük lesz, és ebből következik, hogy a hamis tanítók különösen szigorú ítéletet érdemelnek. Milyen példákat ismerünk erre a Szentírásban, amelyek figyelmeztetésként szolgálnak számunkra ma?

Megbeszélendő kérdések:

1) Azt mondják, ha nem tanulunk a múltunkból, akkor meg kell ismételnünk azt. Milyen áldás származhat abból, ha a Péter és Júdás által idézett példákat tanulmányozzuk és meg is szívleljük (vö. 1Kor 10:6-12)?
2) Miért kell ma is nagyon figyelni és felismerni a hamis tanítókra jellemző tulajdonságokat?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Péter szavai alapján szoros összefüggés van a hamis tanítók jelleme és tanításaik kétszínű volta között.

Elgondolkodtató/gyakorlati kérdések:

1) Miért ad Péter olyan nagy teret levelében a hamis tanítók jellemzésének? Miért következik ebből az, hogy a helyes tanítás képviselése fontosabb, mint ahogy egyesek gondolják?
2) Milyen tantételbeli kérdések voltak napirenden Péter figyelmeztető szavaiban? Miért kell nekünk is óvatosnak lennünk és észrevennünk a hamis tanításokat ezeken a területeken?

Tevékenység: Olvassuk el együtt az osztályban ApCsel 20:28-31 szakaszát! Beszéljük meg, milyen felelősség terheli az egyház/a gyülekezet vezetőit abban, hogy megvédjék Isten nyáját a hamis tanítóktól, akik mint ragadozó farkasok, nem kímélik a nyájat, hanem eltorzítják az igazságot, mert el akarják csábítani a tanítványokat magukkal. Mennyire vagyunk felelősek egymásért?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A teológusok sokat küszködtek azzal, hogy magyarázzák a hasonlóságokat *Péter második levele* és *Júdás levele* között. A szövegek bizonysága alapján tagadhatatlannak tűnik, hogy vagy az egyik hagyatkozott a másikra, vagy pedig mindketten egy közös, harmadik forrásra. Egyesek szerint Júdás hagyatkozhatott Péterre, hiszen Péter volt az ismertebb kettejük közül, és Júdás valószínűleg

átemelt részleteket Péter szövegéből, hogy így hitelesebbé tegye saját írását. Megint mások úgy gondolták, hogy talán Péter használta Júdás anyagát (kihagyva a kánonon kívüli utalásokat, amelyeket Júdás használ), hogy így tegye hitelessé Júdás szövegét. Ha azonban alaposabban összevetjük Júd 17-18 verseit 2Pt 3:2-3 verseivel, azt láthatjuk, hogy valószínűleg mindketten egy korábbi, közös forrást használtak, amit ihletettnek tartottak, amiben az apostolok Jézus tanításáról beszéltek (vö. Ez 12:22; Mt 24:48).

Tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy két, egymás melletti oszlopba írják be a 2Pt 2:1-22 és Júd 3-16 szakaszaiban fellelhető párhuzamokat! Ha ez így nem lehetséges, akkor elmondhatják szóban is. Figyeljük meg, melyek a szoros párhuzamok és a különbségek a két fejezet között! Hogyan egészíti ki, illetve teszi teljessé az egyik bibliai szakasz a másikat?

ANASTASIE NDAH – 2. RÉSZ

Minden héten beszéltünk Istenről és olvastunk a Bibliából. Együtt imádkoztunk és utána ettünk. Eleinte csak udvariasságból hallgattak meg, de idővel egyre jobban érdekelte őket, amit tanítottam. Hamarosan az anyjukként kezeltek, megbíztak bennem. Meghallgattam őket és tanácsot adtam, hogy hogyan élhetnek boldogan, becsületesen. Meséltem nekik a Biblia szereplőiről, hogy hogyan álltak ellen a kísértésnek és követték Isten tervét. Akinek közülük volt családja, azokat hosszú rábeszélés árán rávettem, hogy térjenek haza.

Pierre, az egyik fiú hétéves volt, amikor elszökött otthonról. Elvesztett valamennyi pénzt, amit az édesanyjának kellett volna odaadnia, és félt, hogy megbüntetik. Így elszökött és a következő nyolc évet az utcán töltötte. Miután elmondtam neki a tékozló fiú történetét, beleegyezett, hogy hazamegy. Ám mivel félt egyedül menni, vele tartottam.

Megvettük együtt a buszjegyet hazafelé, és végül megtaláltuk az otthonát. Az édesanyja csak úgy meredt az előtte álló magas fiatalemberre, mert nem tudta, ő-e az a kisfiú, akit régen elvesztett. Halottnak hitte. Miután felismerte, átölelte és sírt örömében. Hívta a szomszédokat, hogy lássák a fiút, aki elveszett, de hazatért. Aznap este Pierre falujában maradtam, hogy elvihessem őt a helyi gyülekezet lelkészéhez. Sok tanításra lesz még szüksége.

Folytatás következi

Az Úr napja

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***2Péter 3:1-7, 11-13***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A közelgő ítélet éppen olyan biztos, mint Isten múltbeli tettei!
Érezni: Isten hosszútűrő és nem akarja, hogy bárki is elvesszen, és legyünk biztosak abban, hogy Ő valamennyiünk megmentéséért küzd!
Cselekedni: Éljünk szent, istenfélő, feddhetetlen életet, legyünk békességben Istennel, várjuk és siettessük Krisztus eljövetelét!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Az ítélet bizonyossága

Ⓐ Milyen alapon akarják tagadni a gúnyolódók Krisztus közelgő eljövetelét?
Ⓑ Milyen bizonyítékra alapozza Péter a közelgő ítélet bizonyosságával kapcsolatos állítását?

II. Bizonyosság az ítélet felől

Ⓐ Miért látja másként az időt Isten, mint mi? Miért vagyunk sokszor türelmetlenek, miközben Isten türelmes? Törődünk annyira az emberekkel, mint Ő?
Ⓑ Péter szerint minek alapján bízhatunk a közelgő ítéletben?

III. Felkészülés az ítéletre

Ⓐ Péter milyen magatartásra és tettekre hív a közelgő ítélet fényében?
Ⓑ Miért bátorít arra az apostol, hogy siettessük Krisztus eljövetelét, ugyanakkor közli: Isten türelmesen vár mindenkire, hogy megtérjen?

Összefoglalás: Péter szembeállítja egymással azok magatartását, akik sóvárogva várják az ítéletet, a bűn megsemmisítését és az új teremtést, a gúnyolódók magatartásával, akik tagadni akarják a teremtést, a vízözön általi ítéletet, az eljövendő örök ítéletet és az új teremtést. Arra hívja olvasóit, hogy éljenek illő módon annak fényében, ami bizonyosan bekövetkezik.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Péter azért írta mindkét levelét, hogy tiszta gondolkodásra buzdítsa olvasóit (2Pt 3:1). A tiszta gondolkodás szükséges ahhoz, hogy felkészüljünk az ítéletre, Isten közelgő napjára, amikor az „egek", vagyis az atmoszféra tűz által megég, a föld elemei pedig az intenzív hőségben megolvadnak (2Pt 3:12). A csúfolódók szándékosan tagadják, hogy ilyen ítélet bekövetkezhet. Azzal érvelnek, hogy Isten a múltban sem lépett közbe, ezért nem várhatjuk közbelépését a jövőben. A Szentírásban hívők azonban tudják, hogy Isten teremtette a világunkat, majd közbelépett a világszéles özönvíz által, és újra így fog tenni, ám ezúttal tűz által (2Pt 3:3-7). Ez elég ok arra, hogy a szigorú ítélet tudatában szent és istenfélő életet éljünk (2Pt 3:11, 14).

Tanítók részére: Róm 1:18-21 szakasza rámutat, hogy a természeti világban sok minden bizonyítja Isten hatalmát és istenségét, nincs mentségünk, ha tagadjuk. Péter azonban leírja: az utolsó napokban lesznek csúfolódók, akik tagadják, hogy Isten valaha beavatkozott volna a történelembe. Arra következtetnek, hogy a jövőben sem fogja tenni.

Az utolsó napok csúfolódói az uniformizmust tanítják. Szerintük a történelem az anyagi okok és okozatok töretlen körforgása, adatok összessége, bármiféle természetfeletti beavatkozás nélkül. Ez az elv hangsúlyozza, hogy a történelem zárt folytonosság, és a hirdetői határozottan állítják, hogy alapvető azonosság mutatható ki minden esemény között, tehát rokonság, illetve egyezés található bármely két vagy több pont között, ennélfogva a jelen adja a kulcsot a múlt, valamint a jövő megértéséhez. *„...mióta az atyák elhunytak, minden úgy marad a teremtés kezdetétől fogva"* (2Pt 3:4).

A természetfeletti eleve létezőt kizárva a Biblia bírálói úgy gondolják, ellenőrizni tudják a változókat, és mivel feltételezik, hogy a változások aránya egyforma, visszafelé kivetítve is alapul vesznek hosszú korszakokat, amelyek során a mikroevolúció végül makroevolúciót eredményezett. Ezért tagadják a Szentírásban szereplő, viszonylag közeli múltban történt hat napos teremtést, valamint a Noé

korabeli világszéles vízözönt, ami földünk mai domborzatát többékevésbé kialakította.

Tagadják Isten tetteit a múltban, beleértve a teremtést és az ítéletet, és magabiztosan tagadják Isten jövőbeni tevékenységét is, többek között a végítéletet és az újjáteremtést. Péter kijelenti, hogy ezek az állítások a történelmi tények szándékos tagadását jelentik.

Nyitó beszélgetés: Olvassuk el 2Pt 3:1-4 és Júd 17-19 verseit! Beszéljünk sokak szkeptikus hozzáállásról Isten történelmi tevékenységéhez! Mire utal Péter, amikor *„a szent próféták korábban mondott beszédeire és apostolaitoknak az Úrtól és Üdvözítőtől vett parancsolataira”* utalt (2Pt 3:2, ÚRK)?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!
BIBLIAKOMMENTÁR

I. A késlekedő ítélet nem jelenti az ítélet elmaradását
(Tekintsük át 2Pt 3:8-13 szakaszát az osztályban!)
Noha látszólag késik az ítélet napja, ami miatt sokan gúnyolódnak a várakozókon, Péter biztosítja olvasóit, hogy nem csökkenti az ítélet bizonyosságát a látszólagos késlekedés. Isten nem az emberek rövid életideje szempontjából szemléli az időt, hanem az örökkévalóság isteni perspektívájából (vö. Zsolt 90:4). Hosszútűrő, azért nem hozta el még az ítéletet, mert nem akarja, hogy bárki is elvesszen, hanem mindenki megtérésre jusson.

Mindazonáltal az Úr *el fog jönni*. Mint éjjeli tolvaj, ez az esemény is meglepetésként fog érni sokakat, mert nem hallgattak Jézus parancsára, hogy legyenek éberek és vigyázzanak. Az atmoszféra és a föld elemei is mind megsemmisülnek – ezt nevezi János a tűz tavának (Jel 20:14).

Péter leírása igen szemléletes: *„Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyennek kell lennetek nektek szent életben és kegyességben, akik várjátok és siettetnétek az Isten napjának eljövetelét, amikor az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak”* (2Pt 3:11-12, ÚRK)! Figyeljük meg, hogy Péter egyetlen leírásba sűríti össze a végidei ítélet összes eseményét.

II. Hogyan készüljünk az ítéletre?
(Tekintsük át 2Pt 3:14-18 szakaszát az osztályban!)
Péter felhívással zárja levelét, hogy készüljünk az eljövendő ítéletre. Ezt írja olvasóinak: *„...igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben"* (2Pt 3:14). Nehogy elcsüggedjenek az idő múlása miatt, ezért szem előtt kell tartaniuk, hogy Isten hosszan tűr értünk, mert azt akarja, hogy a lehető legtöbben üdvözüljenek. Arra is vigyázniuk kell, hogy ne vezessék őket félre a törvénnyel szembehelyezkedő emberek, mert ha mégis, akkor kiesnek Krisztus melletti, biztos helyükről. Végül, növekedniük kell Uruk és Megváltójuk, Jézus Krisztus kegyelmében és ismeretében.

A már említett kijelentések összegzik Péter levelének korábbi üzeneteit. Az utolsó részben új motívum, hogy *„utal szeretett atyánkfia Pál"* leveleire, aki *„írt nektek a neki adott bölcsesség szerint szinte minden levelében, amikor ezekről szól"* (2Pt 3:15-16). Volt viszont némi probléma: *„Ezekben van néhány nehezen érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok és állhatatlanok csűrnek-csavarnak, mint más írásokat is a maguk vesztére"* (2Pt 3:16, ÚRK). Péter gyakorlatilag egyenlőségjelet tett Pál levelei és a Szentírás többi irata közé, elismerve ezzel, hogy Pál tanítása tekintély az egyház számára.

Elmélkedjünk: Péter és Pál kortársak voltak, személyesen ismerték és tisztelték egymást. Sok tudós igyekezett úgy beállítani őket, mint akiknek különböző volt a teológiájuk és versengtek egymással, Péter azonban nagy tiszteletet tanúsít Pál és írásai iránt, sőt, egy szintre helyezi azokat a Szentírás többi iratával. Milyen bizonyíték van még Péter két levelében arra, hogy Pállal közös teológiai elveket vallottak?

Megbeszélendő kérdések:
1) Milyen szempontból kapcsolódnak a teremtéssel és a vízözönnel összefüggő kérdések a csúfolódókhoz, akik lényegében ezt mondják: *„Hol van az ő eljövetelének ígérete?"*
2) Péter a teremtett világ tűz általi pusztulásának képét arra használja fel, hogy szent és istenfélő életre ösztönözze olvasóit (2Pt 3:11). Vajon miért hagyatkozik ilyen jellegű buzdításra?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: Zsid 11:6 szerint *„Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.”* Ha nem hiszünk abban, hogy felelősek vagyunk Isten előtt és lesz ítélet a bűn ellen, valamint jutalom az igazaknak, akkor nincs is értelme Istenbe vetett hitről beszélni.

Elgondolkodtató kérdések:

1) A csúfolódók, akikre Péter utal, úgy látják a történelmet, mint ok-okozati összefüggések töretlen láncolatát, amiben fellelhetők ugyan lassú evolúciós változások, de nincsenek kataklizma jellegű események. Lelki életünk szempontjából miért fontos kerülni az ilyen fajta gondolkodást?
2) Egyesek sóvárogva várják az eljövendő ítéletet, míg mások félnek attól, hogy megsemmisülnek a tűz tavában. Én magam hogyan várom az eljövendő ítéletet, és miért?

Tevékenység: Olvassuk el együtt Mal 4:1-3 verseit! Beszéljük meg, milyen két csoportot és két lehetőséget szemléltet ez a szakasz? Hogyan döntünk, hogy melyik csoporthoz szeretnénk tartozni?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: Krisztus eljövetelének látszólagos késlekedése nem könnyű téma, de Péter azt sugallja, hogy ez nézőpont kérdése. Mivel tudjuk, hogy az Atya ismeri Jézus eljövetelének napját és óráját (Mt 24:36), és *„és aki eljövendő, eljő és nem késik”* (Zsid 10:37), ezért Isten szemszögéből nincs késlekedés. Ellen G. White kijelenti: „...ahogy a csillagok haladnak roppant körforgásukban a számukra kijelölt pályán, úgy Isten sem siet és nem is késik szándéka véghezvitelében” (*Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 23. o.). A késlekedés csak a mi emberi szempontunkból merül fel, mert mi nem úgy szemléljük az időt, ahogyan Isten. Azért érezzük késésnek, mert hamarabbra vártuk eljövetelét, de Isten tervei nem változtak.

Tevékenység: Rajzoljunk fel egy táblára vagy egy ív papírra egy idővonalat, és jelöljük rajta a jelentősebb eseményeket a Biblia és a próféciák szemszögéből! Így kapunk egy kronológiai vázlatot. Jelöljük be, hol vagyunk mi, majd beszéljük meg, mennyire időszerű Péter üzenete az utolsó ítéletre való felkészülésre vonatkozóan!

ANASTASIE NDAH – 3. RÉSZ

A lelkész elmondta, hogy evangelizációs sorozatot terveznek, és Pierre megígérte, hogy részt fog venni. Később megtudtam, hogy megkeresztelkedett és hűségesen jár a gyülekezetbe. Más fiúk is megígérték, hogy hazamennek. Továbbra is találkoztam azokkal, akiknek nem volt hová menni. Védőn körülvettek, nem akarták, hogy más is csatlakozzon hozzájuk. Ennek ellenére a számuk tizenötről harmincra nőtt.

Egyre inkább nehezemre esett tápláló eledelt adni minden héten nekik. Fájt értük a szívem, de nem etethettem őket tovább. Alkalmanként mások is felajánlották, hogy segítenek, de leginkább rám hárult ez a feladat. Végül is el kellett nekik mondjam, hogy nem etethetem őket tovább, de utána is rendszeresen találkoztam velük. Mindig „Mamának" hívtak. Azóta is imádkozom értük, és kérem Istent, szóljon hozzájuk, hogy felkészüljenek a mennyre, ahol mindig van étel az asztalon.

Ebben a negyedévben a tizenharmadik heti adományok segítségével missziós középiskolát építenek Libreville-ben, Gabonban. Így majd sok fiatalt elérhetünk a francia-ajkú nyugat-afrikai országban. Az adományokkal még egy ifjúsági központ építéséhez is hozzájárulunk a nigériai Babcock Egyetemen, ahol a tízezer diák többsége nem adventista, sokan iszlám hitűek. Köszönetet mondunk az adventista misszióért mondott imákért és a nagylelkű adományokért!

Péter első és második levelének fő témái

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: ***2Péter 3:1-2, 17-18***

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Elmélkedjünk a fontos teológiai témákon, amelyekről Péter írt, és figyeljük meg, mennyire összhangban vannak a Szentírás többi részével!
Érezni: Örüljünk a Krisztus által megszerzett örök élet és a közeli advent reménységének!
Cselekedni: Óvakodjunk a megtévesztéstől, és a Szentírás tanításai által növekedjünk Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus kegyelmében és ismeretében!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Jézus Krisztus központi szerepe

Ⓐ Miként helyezi Péter a Szentírás minden tanításának a középpontjába Jézus Krisztust?

Ⓑ Hogyan szövi bele tanításaiba Péter a Jézus Krisztusba vetett hit általi megigazulást, megszentelődést és megdicsőülést?

II. Reménység és bizonyosság

Ⓐ Milyen módszerekkel ülteti el Péter a reménység és a bizonyosság magvait az olvasókban, akik közül sokan szenvednek a hitükért?

Ⓑ Milyen választ vár Péter az olvasóktól az eljövendő ítélet tekintetében?

III. Az ítélet fényében élni

Ⓐ Krisztus engesztelő munkája miként befolyásolja a hívő viszonyulását az ítélethez?

Ⓑ Miként hat a keresztényi életünkben meghozott döntéseinkre, ha tudjuk, hogy felelősséggel tartozunk Istennek?

Összefoglalás: Péter főként a keresztény teológia öt területére összpontosít: 1) Jézus helyettes áldozata; 2) istenfélő élet az illő válasz az eljövendő ítéletre; 3) Krisztus közeli visszajövetelének reménysége; 4) Isten terve a rendre a társadalomban és a gyülekezetben; 5) a Szentírás szerepe az életünkben.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

A lelki növekedés alapja: Isten mindennel ellátott, ami az életre és kegyességre való a mi Urunk, Jézus ismerete által. Péter emlékeztet, hogy nagy és becses ígéreteket adott nekünk az Úr, amelyekben erő lakik. Ezáltal le tudjuk győzni bűnös természetünket és isteni természet részeseivé válunk.

Tanítók részére: Amennyire lehetséges, ezen a héten tartsuk szem előtt azt az öt teológiai témát, amit fentebb említettünk. Próbáljuk meg ezeket egy fő gondolat köré rendezni, mégpedig aköré, hogy milyen szerepet tölt be Krisztus a keresztény életében és tapasztalatában. Péter úgy ábrázolja Jézust, mint aki példaképünk a szenvedésben és megigazításunkért vállalt helyettes áldozatot. Isten szentségre (megszentelődésre) hív. Az a reményünk, hogy Krisztus eljövetelekor dicsőségben lesz részünk. Annak fényében, hogy Isten örökkévaló országába készülünk, meg kell értenünk és alkalmaznunk szükséges az isteni rend alapelveit a társadalomban és az egyházban. Ennek a felkészülésnek és a kivitelezésnek is van egy kitűnő használati útmutatója, ez pedig a Szentírás, ami központi szerepet kell, hogy játsszon a keresztény életében. A Biblia tanításai megóvnak attól, hogy a hamis tanítók csalásaikkal elhitessenek és eltérítsenek a Jézusban található igazsághoz való hűséges ragaszkodástól.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Olvassuk el 2Pt 1:2-4, 12-15 és 3:1-2, 17-18 verseit! Beszéljük meg, mi volt a két levél megírásának a célja! Ezek a célok milyen összefüggésben vannak az öt teológiai témával, amire a tanulmányunk összpontosít ezen a héten? Mi fűzi össze e témákat Péter leveleiben?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Isten jelleme

(Tekintsük át 1Pt 1:18-19, 2:22-25 és 3:18 verseit az osztályban!)

Mibe került Istennek, hogy megmentse a bukott emberiséget? Az árat nem lehetett ezüsttel, arannyal vagy bármilyen anyagi eszközzel kifizetni. A törvény a bűnös életét követelte. A bűnös megváltásának egyetlen módja az volt, ha életet adnak az életért. Ezt világosan tanították az ószövetségi szentélyszolgálatok, és Jézus azért jött, hogy betöltse, amit az áldozati bárány jelképezett (Jn 1:29; Jel 5:6, 9). Csak egy valakinek az élete volt elégséges ahhoz, hogy az emberiség minden bűnének árát lefizesse: a Teremtőé. Isten a saját drága vérén mentette meg az embert a törvény átka alól, azáltal, hogy Jézus átokká lett értünk a kereszten (Gal 3:10, 13). Üdvösségünknek nincs más útja.

Elmélkedjünk: Mi a megváltásunk ára? Miért Krisztus élete volt egyedül elegendő arra, hogy lefizesse az emberiség megváltásának árát?

II. Válasz a megváltásunkra

(Tekintsük át 1Pt 1:13-17, 2:1-2, 11-12, 3:8-9, 4:7-11 és 2Pt 3:11, 14 verseit az osztályban!)

Isten kegyelmére válaszul mi arra vágyunk, hogy osztozzunk szentségében, kegyes életet éljünk a világban, bemutatva a mennyek országának elveit, amibe beleszülettünk és amiben élni vágyunk az örökkévalóságon át. Amint közeledünk Isten ítéletének napjához és az általunk ismert, teremtett világ pusztulásához, valamint mindannak megszűnéséhez, ami a bűnnel kapcsolatos, át kell gondolnunk, hogy milyenné kell válnunk minden tekintetben, hiszen ismerjük Isten elvárásait. Ő arra hív, hogy legyünk szentek és istenfélők, mutassuk be a szeretetet és a jó cselekedeteket a hitetlenek felé, hogy dicsőítsék majd Istent az ítélet napján, és ne vádolhassanak bennünket.

Elmélkedjünk: A közelgő világszéles pusztulás előtt milyenné kell válnom szent életben és kegyességben?

III. Üdvösségünk reménysége

(Tekintsük át 1Pt 1:3-9, 13, 5:4, 2Pt 3:3-14 szakaszait az osztályban!)

Péter a hívők elé tárja az örökség „élő reménységét", ami soha el nem múlik és ami hitünk célja, nevezetesen a lelkünk üdvösségét (1Pt 1:3-4, 9).

Ezt az örökséget akkor kapjuk meg, amikor Jézus Krisztus a vég idején megjelenik. Habár kételkedők mindig lesznek, akik gúnyolják a Krisztus adventjébe vetett reménységünket, Péter biztosítja a hívőket, hogy minden látszólagos késlekedés azért van, mert nem tértünk meg és nem készültünk fel megfelelően. Isten tehát vár, amíg végre elég komolyan vesszük üdvösségünket és megtesszük a szükséges előkészületeket. E közelgő forgatókönyv tudatában éljünk szent és kegyes életet, mint akik nemcsak várjuk azt a napot, de segítünk siettetni is eljövetelét.

Elmélkedjünk: Mi az „élő reménység", amire Péter utal? Mi minden okozhatja Krisztus eljövetelének látszólagos késlekedését, és hogyan siettethetjük visszajövetelét?

IV. Az isteni rend gyakorlása
(Tekintsük át 1Pt 2:11-21 és 5:1-5 szakaszait az osztályban!)
Miközben a hívők készülnek az örök életre Isten rendje szerint, szükséges megtanulniuk érteni és alkalmazni az isteni rendet a társadalomban és az egyházban. Isten rendelte el a tekintélyt úgy a polgári, mint az állami ügyekben, az üzleti és alkalmazotti kapcsolatokban, a házassági és a családi vagy az egyházi kapcsolatokban. Az embernek minden szinten az isteni rend elvei által meghatározott keretek között kell élnie, mindenki iránt szeretetet tanúsítania, a tekintélyt tisztelnie. Péter konkrét tanácsokat ad a kapcsolatokra vonatkozóan, és Jézust emeli példaképként elénk, hogy legyünk alázatosak és ne fenyegetőzzünk vagy vágjunk vissza, amikor rosszul bánnak velünk.

Elmélkedjünk: Ha alárendeljük magunkat Isten rendjének a társadalomban és a gyülekezetben, ez hogyan segít felkészülnünk arra, hogy örökre az Ő rendjében éljünk a mennyben?

V. A Szentírás szerepe
(Tekintsük át 1Pt 1:10-12, 2Pt 1:19-21, 3:2, 15-16 verseit az osztályban!)
Péter emlékezteti olvasóit arra, hogy a keresztények számára a Szentírás a végső tekintély. Isten Igéje nem emberi akaratból származik, hanem isteni kinyilatkoztatás által jött létre, ahogyan a Szentlélek érintette az emberi eszközök elméjét. Ez az igazság objektív forrása, amiben bízhatunk. Azok számára jegyezték fel és őrizték meg, akik a próféciák teljesedésének idejében élnek. Sőt, az újszövetségi apostolok és próféták

(mint Pál) ugyanolyan tekintéllyel bírtak, mint az ótestamentumi írások. Jól tesszük, ha odafigyelünk rájuk, mint sötét helyen világító fényre, míg Jézus nem lesz a legfőbb Úr a szívünkben.

Elmélkedjünk: Miért jelenthetjük ki, hogy a Szentírás az Isten akaratának legfőbb tekintélye a keresztények számára? Miért bízhatunk benne?

Megbeszélendő kérdések:

1) Az újtestamentumi leveleket elsősorban a teológiai útmutatás és a gyakorlati tanácsok jellemzik. *Péter első és második levelében* milyen egyensúlyt találunk a két tartalmi elem között?
2) Péter levelei hogyan viszonyulnak teológiai értelemben Pál leveleihez?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Tanítók részére: A tanulmánysorozat végén összegezzük Péter leveleiből a kulcsgondolatokat, amelyeket hasznosnak találtunk az életünkre nézve. Lehet, hogy a gondolatok nagy része az ezen a héten hangsúlyozott öt kulcstémával kapcsolatos. Fontos, hogy mindenki találjon valamit, ami hasznosítható saját életében!

Elgondolkodtató kérdések:

1) Milyen szerepe van a Szentírásnak a lelki életemben? Elsősorban a hitelvek forrása vagy inkább Jézus Krisztus kinyilatkoztatása vezet arra, hogy még jobban megismerjem és szeressem Őt? Indokoljuk válaszunkat!
2) A Jézus Krisztussal való kapcsolatunk hogyan változtatta meg a másokkal való kapcsolatunkat?
3) Mi a reakciónk az ítélethirdetésre és Krisztus közeli visszajövetelére? Félünk tőle vagy úgy tekintünk rá, mint reményeink és vágyaink beteljesedésére? Indokoljuk válaszunkat!

Tevékenység: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy olvassák fel 2Tim 3:12-16 szakaszát! Figyeljük meg a hasonlóságot Pál Timótheushoz intézett utolsó üzenete és Péter záró szavai között! Mit hangsúlyoznak mindketten? Miről állítják mindketten, hogy létfontosságú az olvasók számára?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Tanítók részére: A teológiai fejtegetések célja az, hogy a magatartás megváltozását ösztönözzék, ezért követik az újszövetségi levelekben található útmutatásokat mindig gyakorlati intések. Fontos meglátni a kettő közötti összefüggést. Segítenünk kell az osztály tagjait abban, hogy meglássák ezeket az összefüggéseket, így amit megtanulnak teológiai alapon, azt át tudják vinni a gyakorlati életbe.

Tevékenység: Készítsünk egy két oszlopból álló táblázatot táblára vagy nagy papírlapra! Bal oldalra írjunk fel egy teológiai utasítást *Péter első vagy második leveléből*! A jobb oldali oszlopba pedig írjuk be a hozzá illő gyakorlati dolgot, amire Péter bátorít vagy bátoríthatna! Beszéljük meg a javasolt dolgok személyes vagy közösségi szintű kivitelezését!